
Shri Jagannatha Vaidika Puja Paddhati

श्रीजगन्नाथ वैदिक पूजा पद्धति

Document Information

Text title : Jagannatha Vaidika Puja Paddhati
File name : jagannAthavaidikapUjApaddhatiH.itx
Category : vishhnu, pUjA, jagannatha, vishnu, krishna
Location : doc_vishhnu
Author : Arun Kumar Upadhyay
Transliterated by : Arun Kumar Upadhyay
Proofread by : Arun Kumar Upadhyay
Latest update : July 13, 2024
Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 13, 2024

sanskritdocuments.org

श्रीजगन्नाथ वैदिक पूजा पद्धति

पुरुषसूक्त और उत्तर नारायणसूक्त

पुरुषसूक्तम्

वाजसनेयि माध्यन्दिनशाभीय यजुर्वेद, अध्याय ३१-

अथ पुरुषसूक्तम् ।

ॐ तच्छं योरावृणीमडे । गा॒तुं॑ य॒ज्ञाय॑ ।

गा॒तुं॑ य॒ज्ञाप॑तये । दै॒वी॑ स्व॒स्तिर॑स्तु नः ।

स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः । उ॒र्ध्वं॑ जि॒गातु॑ भेष॒जम् ।

शत्रो॑ अस्तु॒ द्विप॑दे । शं॑ यतु॒ष्पदे॑ ।

ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ।

ॐ स॒दस्र॑शीर्षा॒ पुरु॑षः स॒दस्रा॑क्षः स॒दस्र॑पात् ।

स॒ भूमि॑ सर्व॒त स्मृ॑त्वाऽत्य॒तिष्ठ॑क्षाऽ॒गुल॑म् ॥ १ ॥

पुरु॑ष॒ अवे॑दँ सर्वं॒ यद्भू॑तं॒ यय्य॑ भा॒व्यम् ।

उ॒तामृ॑तत्व॒स्येशा॑नो॒ यद॑न्ने॒नाति॑रो॒डति॑ ॥ २ ॥

ये॒तावा॑नस्य॒ मडि॑मा॒तो ज॒यायाँश्च॑ पू॒रुषः॑ ।

पा॒दोऽस्य॑ वि॒श्वा भू॑तानि॒ त्रि॒पा॒दस्या॑मृ॒तन्दि॑वि ॥ ३ ॥

त्रि॒पा॒दूर्ध्वं॑ उ॒द्वैत्पु॑रुषः॒ पा॒दो॒स्ये॒डाभ॑वत्पुनः ।

ततो॑ वि॒ष्व॒ऽव्य॒ङ्गाम॑त् सा॒शाना॑न॒शने॑ अ॒भि ॥ ४ ॥

ततो॑ वि॒रा॒ऽजा॒यत॑ वि॒रा॒जो॒ऽधि॑पू॒रुषः॑ ।

स॒ जा॒तो॒ऽत्य॑रि॒च्यत॑ प॒श्चाद् भूमि॑मथो॒ पुरः॑ ॥ ५ ॥

तस्मा॑ध॒ज्ञात् सर्व॑लु॒तः स॒म्भृ॑त॒म्पृ॒षदा॑ज्यम् ।

पशूँस्ताँश्चके वायव्यानारण्या ग्राम्याश्च ये ॥ ६ ॥
 तस्माद्यज्ञात्सर्वदुतऽऋयः सामानि जज्ञिरे ।
 छन्दोसि जज्ञिरे तस्माद्यज्ञस्तस्मादजायत ॥ ७ ॥
 तस्मादश्वाऽजायन्त ये के योभयादतः ।
 गावो ऽ जज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाताऽजावयः ॥ ८ ॥
 तं यज्ञमभर्त्सि प्रौक्षन्पुरुषज्जातमग्रतः ।
 तेन देवाऽयजन्त साध्याऽऋषयश्च ये ॥ ९ ॥
 यत्पुरुषँव्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् ।
 मुपङ्क्तिमस्यासीत्किम्बालू किमूत पादाऽउच्येते ॥ १० ॥
 ब्राह्मणोऽस्य मुपमासीद्बालू राजन्यः कृतः ।
 उरु तदस्य यद्वैश्यः पद्व्याँ शूद्रोऽजायत ॥ ११ ॥
 यन्द्रमा मनसो जातश्चक्षोः सूर्योऽजायत ।
 श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च मुपादग्निरेजायत ॥ १२ ॥
 नाभ्याऽसीदन्तरिक्षं शीर्षोर्धौः समवर्तत ।
 पद्व्याम्भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकाँऽकल्पयन् ॥ १३ ॥
 यत्पुरुषेण ऽविषा देवा यज्ञमतन्वत ।
 वसन्तोऽस्यासीदाज्यङ्गीष्मऽऽधम शरद्धविः ॥ १४ ॥
 सप्तास्यासन्परिधयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
 देवा यद्यज्ञन्तन्वानाऽबभ्रन्पुरुषम्पशुम् ॥ १५ ॥
 यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
 ते ऽ नाकम्भङ्गिमानः सयन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥ १६ ॥

उत्तर नारायण सूक्त

अद्वयः सम्भृतः पृथिव्यै रसाख्य विश्वकर्मणः समवर्तताग्रे ।
 तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति तन्मर्त्यस्य देवत्वमाजानमग्रे ॥ १७ ॥

वे॒दा॒हमे॒तम्पु॒रुष॒म॒हान्त॒मा॒दि॒त्यव॒र्ण॒न्त॒मसः॒ पर॒स्तात् ।
 तमे॒व वि॒दित्वा॒ति मृ॒त्युमे॒ति ना॒न्यः प॒न्था वि॒द्यते॒यना॒य ॥ १८ ॥
 प्र॒जाप॒तिश्चर॒ति गर्भे॑न्त॒रजा॒यमा॒नो ब॒हुधा वि॒जाय॒ते ।
 तस्य॒ योनि॑म्प॒रिप॒श्यन्ति॒ धीरा॑स्त॒स्मिन्नु॒ तस्थु॑र्बु॒वनानि॒ विश्वा ॥ १९ ॥
 यो॒ दे॒वेभ्यो॒ऽतप॒ति यो॒ दे॒वाना॑म्पु॒रो॒हितः ।
 पूर्वा॑ यो॒ दे॒वेभ्यो॒ जा॒तो न॒मो रु॒चाय॒ ब्राह्म॑ये ॥ २० ॥
 रु॒च्य॒भ्राह्म॑ण्य॒नय॑न्तो॒ दे॒वाऽग्रे॒ तद॑भ्रु॒वन् ।
 यस्त॑वै॒वभ्रा॑ह्म॒णो वि॒द्यात्तस्य॒ दे॒वाऽस॒न्वशे ॥ २१ ॥
 श्रीश्च॒ ते लक्ष्मी॑श्च॒ पत्न्या॑व॒लोरा॒त्रे पा॒र्श्वे नक्ष॑त्राणि॒ उप॑म॒श्चिनौ॒ व्यात्त॑म् ।
 ष॒षश॑न्नि॒षाशा॑मु॒भ्यऽष॑षा॒ण सर्वा॑लो॒कभ्यो॑ऽष॒षाण ॥ २२ ॥
 ॐ तस्य॑ यो॒रावृ॑णीम॒हे । गा॒तुं य॒ज्ञाय॒ ।
 गा॒तुं य॒ज्ञाप॑तये । दै॒वीस्त्व॑स्ति॒रस्तु॒ नः ।
 स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः । ॐ॒र्ध्वं जि॑गा॒तु भेष॑जम् ।
 शत्रो॑ अस्तु॒ द्विप॑दे॒ । शं य॑तु॒ष्पदे॒ ।
 ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॒ ।

अथ पुरुष सूक्त विधिः

ॐ अस्य स॒हस्र॑शीर्षेति षो॒डश॑र्यस्य पुरुषसूक्त म॒हामन्त्र॑स्य नारायण ऋषिः ।
 अनुष्टुप् छन्दः ।
 अन्त्याया त्रिष्टुप् छन्दः ।
 जगद्धी॒र्षं पुरु॑षो दे॒वता॒ ।
 पुरु॑ष अ॒वेदं॑ - एति बी॒जम् ।
 यज्ञे॑न य॒ज्ञम्- एति॑ शक्तिः ।
 अ॒ेता॒वान्-एति॑ डीलकम् ।
 मम स॒कला॑भीष्ट सि॒द्ध्यर्थे॑ धन- धान्य -पुत्रादि स॒कल॑ सम्पत्॒ समृ॑द्ध्यर्थे श्रीमन्नारायण प्रीति द्वारा सर्वविध पुरुषार्थ
 सम्पत्तये न्यास- पूजा- पाठ- उवनाभिषेकेषु विनियोगः ।
 एति ॥

अथ ऋष्यादिन्यासः

ॐ श्रीमन्नारायणार्षये नमः शिरसि ।

ॐ जगत्कारण पुरुष देवतायै नमो हृदये ।

ॐ अनुष्टुप् -त्रिष्टुप्-छन्दोभ्यां नमो मुषे ।

ॐ पुरुष अवेदं - इति बीजाय नमो नाभौ ।

ॐ यज्ञेन यज्ञम्-इति शक्तये नमः कट्याम् ।

ॐ अेतावान् -इति कीलकाय नमः पादौ ।

मम सकलाभीष्टं सिद्ध्यर्थे धन -धान्य- पुत्रादि सकल सम्पत् समृद्ध्यर्थे श्रीमन्नारायण प्रीति द्वारा सर्वविध पुरुषार्थ सम्पत्तये पुरुष सूक्त -न्यास -पूजा- पाठ - उवनाभिषेकेषु विनियोगाय नमः सर्वाङ्गेषु ।

इति ॥

अथ ऋचाद्यङ्गन्यासः

ॐ सडस्रशीर्षा - इति वाम करे १ ।

ॐ पुरुष अवेदं- इति दक्षिण करे २ ।

ॐ अेतावानस्य - इति वाम पादे ३ ।

ॐ त्रिपादूर्ध्व - इति दक्षिण पादे ४ ।

ॐ ततो विराड- इति वाम जानौ ५ ।

ॐ तस्माद्यज्ञात् - इति दक्षिण जानौ ६ ।

ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वदुत ऋचः- इति वाम कट्यां ७ ।

ॐ तस्मादश्वा - इति दक्षिण कट्यां ८ ।

ॐ तं यज्ञं - इति नाभौ ९ ।

ॐ यत्पुरुषं - इति हृदये १० ।

ॐ ब्राह्मणोऽस्य - इति कण्ठे ११ ।

ॐ यन्द्रमा मनसो - इति वाम बाहौ १२ ।

ॐ नाभ्या आसी - इति दक्षिण बाहौ १३ ।

ॐ यत्पुरुषेण - इति मुषे १४ ।

ॐ सप्तास्यासन्-इति नेत्रयोः १५ ।

ॐ यज्ञेन यज्ञं -इति मूर्ध्नि १६ ।

इति ॥

અથ કરન્યાસઃ

ઐં બ્રાહ્મણોડસ્ય -ઇત્યંગુષ્ઠાભ્યાં નમઃ ।
ઐં ચન્દ્રમા - ઇતિ તર્જનીભ્યાં નમઃ ।
ઐં નાભ્યા-ઇતિ મધ્યમાભ્યાં નમઃ ।
ઐં ચત્પુરુષેણ - ઇત્યનામિકાભ્યાં નમઃ ।
ઐં સમાસ્યાસન્ - ઇતિ કનિષ્ઠિકાભ્યાં નમઃ ।
ઐં યજ્ઞેન -ઇતિ કરતલ કરપૃષ્ઠાભ્યાં નમઃ ।
ઇતિ ॥

અથ હૃદયાદિન્યાસઃ

ઐં બ્રાહ્મણોડસ્ય-ઇતિ હૃદયાય નમઃ ।
ઐં ચન્દ્રમા-ઇતિ શિરસે સ્વાહા ।
ઐં નાભ્યા-ઇતિ શિખાયૈ વષટ્ ।
ઐં ચત્પુરુષેણ-ઇતિ કવચાય હુમ્ ।
ઐં સમાસ્યાસન્-ઇતિ નેત્રાભ્યાં વૌષટ્ ।
ઐં યજ્ઞેન યજ્ઞં -ઇતિ અસ્ત્રાય ફટ્ ।
ઐં ભૂર્ભુવઃ સ્વરોમિતિ દિગ્બન્ધઃ ।
ઇતિ ॥

અથ નારાયણધ્યાનમ્

ધ્યેયઃ સદા સવિતુ મણ્ડલ મધ્યવર્તી, નારાયણ સરસિજાસન સન્નિવિષ્ટઃ ।
કેયૂરવાન્ મકર કુણ્ડલવાન્ કિરીટી, હારી હિરણ્મય વપુર્ધૃત શઙ્ખ-ચક્રઃ ॥ ૧ ॥

અથ છન્દો લક્ષણમ્

મૃત્યુભીતૈઃ પુરા દેવૈરાત્મનશ્છાદનાય ચ ।
છન્દાંસિ સંસ્મૃતાનીહ છાદિતાસ્તૈસ્તતોડમરાઃ ॥
છાદનાશ્છન્દ ઉદ્દિષ્ટે વાસસી કૃત્તિરેવ ચ ।
છન્દોભિરાવૃત્તં સર્વં વિદ્યાત્સર્વત્ર નાન્યતઃ ॥

(भृङ्ग पराशर स्मृति, २/३६-४०)

अथ देवतालक्षणां

यस्मिन् मन्त्रे तु यो देवस्तेन देवेन चिह्नितम् ।
मन्त्रं तदैवतं विधात् सन्ति तत्र तु देवताः ॥ ४१ ॥

अथ ऋषिलक्षणां

येन यद् ऋषिणा दृष्टं सिद्धिः प्राप्ता तु येन वै ।
मन्त्रेण तस्य सः प्रोक्तो मुनि भावस्तदात्मकः ॥ ४२ ॥

अथ विनियोगलक्षणां

यत्र कर्माणि चारुष्ये जप-लोभार्यनादिके ।
छियन्ते येन मन्त्रेण विनियोगस्तु सः स्मृतः ॥ ४३ ॥

अथ ब्राह्मणलक्षणां

अस्य मन्त्रस्य चार्थोऽयमयं मन्त्रोऽत्र वर्तते ।
तत्तस्य ब्राह्मणां ज्ञेयं मन्त्रस्येति श्रुति कर्मः ॥ ४४ ॥
अेतद्धि पञ्चकं ज्ञात्वा छियते कर्म यद् द्विजः ।
तदनन्त इलं तेषां भवेद्भेद निदर्शनात् ॥ ४५ ॥
छन्दो देवतमार्थं च विनियोगं च ब्राह्मणम् ।
मन्त्रं पञ्चविधं ज्ञात्वा द्विजः कर्म समारभेत् ॥ ४६ ॥
दधात् पुरुष सूक्तेन आपः पुष्याणि चैव हि ।
अर्चित् स्याद्विदं तेन विश्वं भुवन समकम् ॥ ४७ ॥
अनुष्टुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुभन्तस्य देवता ।
पुरुषो यो जगद्-भीजं ऋषि-नारायणः स्मृतः ॥ ४८ ॥

अेतान्यविदित्वा योऽधीते ऽनुभूते जपति जुडोति यजते याजयते तस्य ब्रह्म निर्वीर्यं यातयामः भवत्यथातराश्च
गर्तं वा पद्यते स्थाणुं वर्च्छति प्रमीयते वा पापीयाम्भवत्यथ विज्ञायैतानि योऽधीते तस्य वीर्यवदथ योऽर्थवित्तस्य
वीर्यवत्तरं भवति जपित्वा ड्रुत्वेष्ट्वा तद्दलेन युजयते । (सर्वानुक्रमणिका, १/१)

अथ न्यासप्रमाणम्

प्रथमां विन्यसेद्दामे द्वितीयां दक्षिणे करे ।
तृतीयां वाम पादे य यतुर्थां दक्षिणे न्यसेत् ॥ ३८४ ॥
पञ्चमी वाम जानौ तु षष्ठी वै दक्षिणे न्यसेत् ।
सप्तमीं वाम कट्यां तु दक्षिणस्यां तथाष्टमीम् ॥ ३८५ ॥
नवमीं नाभि मध्ये तु दशमीं हृदये तथा ।
अकादशीं वाम कुक्षौ द्वादशीं दक्षिणे न्यसेत् ॥ ३८६ ॥
कण्ठे त्रयोदशीं न्यस्य तथा वक्त्रे यतुर्दशीम् ।
अक्षयोः पञ्चदशीं यैव विन्यसेन्-मूर्ध्नि षोडशीम् ॥ ३८७ ॥
अेवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चात् पूजां समारभेत् ॥ ३८८ ॥
(भृङ्गत् पाराशर स्मृति, अध्याय २) वृद्ध ङारीत स्मृति, अध्याय ८ अपि ।

अथ नारायण पूजा क्रमः

सडस्रशीर्षा पुरुषः सडस्राक्षः सडस्रपात् ।
स भूमिं सर्वत स्मृत्वात्यतिष्ठद्दशाङ्गुलम् ॥ १ ॥
श्रीमते नारायणाय नमः आवाहनं समर्पयामि ॥ १ ॥
पुरुष अेवेदं सर्वं यद् भूतं यस्य भाव्यम् ।
उतामृतत्वस्थेशानो यदन्नेनातिरोडति ॥ २ ॥
श्रीमते नारायणाय नमः, आसनं समर्पयामि ॥ २ ॥
अेतान्मनस्य मडिमातो जयायाँश्च पुरुषः ।
पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं द्रिवि ॥ ३ ॥
श्रीमते नारायणाय नमः, पादं समर्पयामि ॥ ३ ॥
त्रिपादूर्ध्वं उद्वैत् पुरुषः पादोऽस्येडाभवत् पुनः ।

ततो विश्वऽ व्यङ्गामत् साशनानशने अलि ॥ ४ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, अर्घ्यं समर्पयामि ॥ ४ ॥

ततो विराडजायत विराजो अधिपूरुषः ।

स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद् भूमिमथो पुरः ॥ ५ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः आयमनीयं समर्पयामि ॥ ५ ॥

तस्माद्यज्ञात् सर्वदुतः समभृतं पृषदाज्यम् ।

पशूँताँश्चके वायव्यानारायान् ग्राम्याश्च ये ॥ ६ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः स्नानं समर्पयामि ॥ ६ ॥

तस्माद्यज्ञात् सर्वदुतः ऋयः सामानि जज्ञिरे ।

छन्दांसि जज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥ ७ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः वस्त्रं समर्पयामि ॥ ७ ॥

तस्मादश्चा अजायन्त ये के योभयादतः ।

गावो ऽ जज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाता अजावयः ॥ ८ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः यज्ञोपवीतं समर्पयामि ॥ ८ ॥

तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् पुरुषं जातमग्रतः ।

तेन देवा अयजन्त साध्या ऋषयश्च ये ॥ ९ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः गन्धं समर्पयामि ॥ ९ ॥

यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् ।

मुषं किमास्यासीत् किं बालू किमूतु पादा उच्येते ॥ १० ॥

श्रीमते नारायणाय नमः पुष्पं समर्पयामि ॥ १० ॥

ब्राह्मणोऽस्य मुषमासीद् बालू राजन्यः कृतः ।

उतु तदस्य यद्वैश्यः पदभ्यां शूद्रो अजायत ॥ ११ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः धूपमाघ्रापयामि ॥ ११ ॥

यन्द्रमा मनसो जातश्चक्षोः सूर्यो अजायत ।

श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च मुष्मादग्निरजायत ॥ १२ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः दीपं दर्शयामि ॥ १२ ॥

नाभ्या आसीदन्तरिक्षं शीघ्रार्धौ धौः समवर्तत ।

पट्टभ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकानकल्पयन् ॥ १३ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः नैवेद्यं निवेदयामि ॥ १३ ॥

यत्पुरुषेण उविषा देवा यज्ञमतन्वत ।

वसन्तोऽस्यासीदाज्यं ग्रीष्मं षष्ठमः शरद्धविः ॥ १४ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः नमस्कारं समर्पयामि ॥ १४ ॥

सप्तम्यासन् परिधयस्त्रिः सप्तसमिधः कृताः ।

देवा यद्यज्ञं तन्वाना अबध्नन् पुरुषं पशुम् । (१५ ॥)

श्रीमते नारायणाय नमः प्रदक्षिणां समर्पयामि ॥ १५ ॥

यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।

तेऽ नाडं मडिमानः सयन्त यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः । । १६ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः सपुष्पाञ्जलिं विसर्जनं समर्पयामि ॥ १६ ॥ —। छति ।

अथ नारायण पूजा प्रमाणम्

आधयावाडयेद्वेवमृया तु पुरुषोत्तमम् ।

द्वितीययासनं दधात् पादं यैव तृतीयया ॥ ३६४ ॥

अर्घ्यश्चतुर्थ्यां दातव्यः पञ्चम्यायमनं तथा ।

षष्ठया स्नानं प्रकुर्वीत सप्तम्या वस्त्रं धौतकम् ॥ ३६५ ॥

यज्ञोपवीतं याष्टम्या नवम्या गन्धमेव य ।

पुष्प देयं दशम्या तु ऐकादश्या य धूपकम् ॥ ३६६ ॥

द्वादश्या दीपकं दधात् त्रयोदश्या निवेदनम् ।

चतुर्दश्या नमस्कारं पञ्चदश्या प्रदक्षिणाः ॥ ३६७ ॥

षोडश्याद्वासनं कुर्याद् देव-देवस्य चक्षिणः ।

स्नानं वस्त्रं य नैवेद्ये दद्यायमनं उरेः ॥ ३६८ ॥

(भृङ्गत् पाराशर स्मृति, अध्याय, २) — । छति ।

अथ षोडशोपचारः

आवाहनासने पाद्यमर्धमायमनीयकम् ।
स्नानं वस्त्रोपवीते च गन्ध माल्यादितिः कृमात् ॥ १ ॥
धूपं दीपं च नैवेद्यं नमस्कारं प्रदक्षिणाम् ॥ २ ॥ (पाञ्चरात्र)

अथ पञ्चोपचारः

ध्यानमावाहनं यैव भक्त्या यय्य निवेदनम् ।
नीराजनं प्रणामश्च पञ्च पूजोपचारकाः ॥ (जाम्बालि, १)
गन्ध पुष्पे धूप दीपो नैवेद्यः पञ्चते कृमात् । (पाञ्चरात्र)

अथ दशोपचारः

अर्घ्यं पाद्यञ्चायमनं स्नानं वस्त्र निवेदनम् ।
गन्धाद्यो नैवेद्यान्ता उपचारा दश कृमात् ॥ (ज्ञानमाला)

अथाष्टत्रिंशदुपचारः

अर्घ्यं पाद्यमायमनं मधुपर्कमुपसृशाम् ।
स्नानं नीराजनं भूषा दर्पणालोकनं ततः ॥
गन्ध पुष्पे धूप दीपो नैवेद्यं च ततः कृमात् ।
पानीयं तोयमायामं उस्त वासस्ततः परम् ॥
ताम्बूलमनुलेपं च पुष्पदानं ततः पुनः ।
गीतं वाद्यं तथा नृत्यं स्तुतिं यैव प्रदक्षिणाम् ॥
पुष्पाञ्जलि नमस्कारावष्टत्रिंशत्समीरिताः । (ज्ञानमाला)

अथ राजोपचारः

ततः पञ्चामृताभ्यङ्गमङ्गस्थोद्धर्तनं तथा । मधुपर्क परिमल द्रव्याणि विविधानि च ।
पादुकां दौलनादर्शं व्यञ्जनं छत्र यामरे ।
वाधार्तिक्यं नृत्यगीत शय्या राजोपचारकाः ॥ (संस्कार भास्कर)

અથ કલશાદિ પૂજા

સુવાસિત જલૈઃ પૂર્ણ સવ્યે કુમ્ભં સુપૂજયેત્ ।

મમ નામાહ્નિતાં ઘણ્ટાં સુદર્શન યુતાં યદિ ॥

મમાગ્રે સ્થાપયેદ્યસ્તુ તસ્થ દેહે વસામ્યહમ્ ।

ઘણ્ટાં સમ્પૂજ્ય મધ્યે ત્વાગમાર્થમિતિ વાદયેત્ ॥

નિવેશયેત્ પુરો ભાગે ગન્ધં પુષ્પં ચ ભૂષણમ્ ।

દીપં દક્ષિણતો દધાત્ પુરો નૈવ તુ વામતઃ ।

વામતસ્તુ તથા ધૂપમગ્રે વા ન તુ દક્ષિણે । (પૂજા સાગર)

ધૂપે નીરાજને સ્નાને પૂજાકાલે વિલેપને ।

મમાગ્રે વાદયન્ ઘણ્ટામુત્તમં લભતે ફલમ્ ॥

(સ્કન્દ પુરાણ, ૨ વૈષ્ણવ ખાણ્ડ, ૨/૫/૬/૨૦)

સ્નાને ધૂપે તથા દીપે નૈવેદ્યે ભૂષણે તથા ।

ઘણ્ટા નાદં પ્રકુર્વાત તથા નીરાજને ડપિ ચ ॥ (કાલિકા પુરાણ)

કુર્યાદાવાહનં મૂર્ત્તૌ મૃન્મયાં સર્વદૈવ હિ ।

પ્રતિમાયાં જલે વહ્નૌ નાવાહન વિસર્જને ॥ (વાચસ્પતિ)

આસને પગ્ય પુષ્પાણિ સ્વાગતે ષટ્ શુભાનિ ચ । (નારદ પાગ્યરાત્ર, ૪/૯/૩)

પૂરયિત્વા શુભ જલં પાત્રેષુ કુસુમૈર્યુતમ્ ।

દ્રવ્યાણિ નિક્ષિપેત્તેષુ મડ્ગલાનિ યથા ક્રમાત્ ॥ ૭૨ ॥

ઉશીરે ચન્દનં કાષ્ઠ પાદ્ય પાત્રે વિનિક્ષિપેત્ ।

વિષ્ણુ-કાન્તં ચ દૂર્વા ચ કૌશેયાંસ્તિલસર્ષપાન્ ॥ ૭૩ ॥

અક્ષતાંશ્ચ ફલં પુષ્પમર્ધ્યં પાત્રે વિનિક્ષિપેત્ ।

જાતીફલં ચ કર્પૂર મેલાં ચાયમનીયકે ॥ ૭૪ ॥

મકરન્દં પ્રવાલં ચ રત્નં સૌવર્ણમેવ ચ ।

તાનિ દધાત્ સ્નાનપાત્રે ધાત્રી સુરતરું તથા ॥ ૭૫ ॥

દ્રવ્યાણામપ્યલાભે તુ તુલસી પત્રમેવ ચ ।

ચન્દનં વા સુવર્ણ વા કૌશેયં વા વિનિક્ષિપેત્ ॥ ૭૬ ॥

સૌવર્ણાનિ ચ રૌપ્યાણિ તામ્રકાંસ્યં પ્રયોજયેત્ ।

પાત્રાણિ ચોદ્ધરણ્યા ચ દધાત્ પાદ્યાદિકં તથા ॥ ૭૭ ॥

(वृद्ध उारीत स्मृति, अध्याय, ७)
 गव्यमाज्यं दधिक्षीरं माक्षिकं शर्करान्वितम् ।
 ओकत्र मिलितं ज्ञेयं दिव्यं पञ्चामृतं परम् ॥ (धन्वन्तरि)
 रजनी सडदेवी च शिरीषं लक्ष्मनापि च ।
 सडभद्रा कुशाग्राणि उद्धर्तनमिडोच्यते ॥ (आह्निक सूत्र)
 डरिद्रा कुडुमं यैव सिन्दूरादि समन्वितम् ।
 कज्जलं कण्ठ सूत्रादि सौभाग्य द्रव्यमुच्यते ॥
 आसनात्वा तुलसीं छित्वा यः पूजां कुरुते जनः ।
 सोऽपराधी भवेत्सत्यं तत्सर्वं निष्कलं भवेत् ॥ (वायु पुराण)
 देवार्थे तुलसीच्छेदो डोमार्थे समिधां तथा ।
 छन्दुक्षये न दृष्येत गवार्थे तु तृणस्य च ॥ (पद्म पुराण)
 पङ्कजं पञ्चरात्रं स्यादृशरात्रं च बिल्वकम् ।
 ओकादशाहं तुलसी नैव पर्युषिता भवेत् ॥
 जाती शमी कुशाः कङ्कु मल्लिका करवीरजम् ।
 नाग पुन्नागकाशोक रक्त नीलोत्पलानि च ॥
 यम्पकं बडुलं यैव पद्मं बिल्वं पवित्रकम् ।
 ओतानि सर्व देवानां सङ्ग्राह्याणि समानि च ॥
 छिरुका कङ्कुणं दारु मल्लिकागुरु वासिता ।
 शङ्ख जातीङ्गलं श्रीमत् प्रिया धूपा डरेरिमे ॥ (वामन पुराण)
 न मिश्रीकृत्य दधातु दीपं स्नेडे घृतादिकम् ।
 घृतेन दीपकं नित्यं तिल तैलेन वा पुनः ॥ (कालिका पुराण)
 ज्वालयेन् मुनिशार्दूल सन्निधौ जगदीशितुः ।
 कार्पास वर्तिका ग्राह्या न दीर्घा न च सूक्ष्मका ॥
 ओकां विनाथके कुर्याद् द्वे सूर्ये तिस्र षश्वरे ।
 यतस्रः केशवे कुर्यात् समाम्नात्ये प्रदक्षिणाः । (बह्व्य परिशिष्ट)

अथ मन्त्र पुष्पाञ्जलिः

ॐ तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः ।

दिवीव यक्षुराततम् ॥ १ ॥

तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिन्धते ।

विष्णोर्यत् परमं पदं पर्याप्तानन्तरायाय ॥ २ ॥

सर्वस्तोमो ऽतिरात्रमुत्तमं मडर्भवति ।

सर्वस्थापत्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाप्नोति ॥ ३ ॥

राजाधिराजाय प्रसज्यसाडिने, नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे ।

स मे कामाकामकामाय मज्यम्, कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु ॥

कुभेराय वैश्रवणाय महाराजाय नमः ॥ ४ ॥

ॐ स्वस्ति साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यम् ।

पारमेष्ठ्यं राज्यं महाराज्यमाधिपत्यमयं, समन्त पर्यायी स्यात् सार्वभौमः सर्वयुषः ।

आन्तादापरार्धात् पृथिव्यै समुद्र पर्यन्तायाः, ऐकराडिति तदध्येषः श्वोकोऽभिगीतः ॥ ५ ॥

मरुतः परिवेष्टारो मरुत्तस्या वसन् गृहे ।

आविक्षितस्य कामप्रे विश्वेदेवाः सभासदः ॥ ६ ॥

विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो भुभो, विश्वतो बाङ्गुरुत विश्वतस्यात् ।

सं बाङ्गुभ्यां धमति सम्पत्त्रैःधावा-भूमी जनयन् देव ऐकः ॥ ७ ॥

ॐ नारायणाय विद्महे, वासुदेवाय धीमहि, तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ ८ ॥

यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।

ते उ नाकं मडिमानः सयन्त यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः ॥ ९ ॥

अथ यङ्काञ्ज माण्डल रथना प्रकारः

यन्-नाद्राणि सत्राणि पश्चिमतः प्राचीनं दक्षिणत उदीचीनं समदश वारं पातयेत् । तेन षट् पञ्चाशदधिक द्विशत सङ्ख्यकानि कोष्ठकानि सम्पद्यन्ते । तेषु मध्ये षट् त्रिंशत् कोष्ठानि मार्जयित्वा मध्ये शङ्कुं स्थापयित्वा सूत्र मार्गेषु वृत्तानि समानि पञ्च भिम्बानि यथा सम्पद्येरस्तथा भ्रामयित्वा प्रथम वृत्तस्य मध्ये कर्णिका क्षेत्रं कल्पयेत् । तत्राष्टौ विन्दवः प्रकल्पनीयाः । द्वितीय भिम्बं त्रिधा प्रथमं केशरान् द्वितीये दलानि तृतीयं नाभिं प्रकल्प्य तत्र भाग-त्रयं कुर्यात् । तद् अर्धं भिम्ब-द्वये द्वादशाक्षराणि कल्पयित्वा पञ्चमे भिम्बे नेमिं कल्पयेत् । नेमेश्च भागद्वयं कुर्यात् । तद् अडिरष्टाविंशति कोष्ठे यत्पुरसं पीठं प्रकल्प्य तद् अडिरशीति कोष्ठे वीथीं य प्रकल्प्य तत्र लता प्रतानादिकं विरच्य तद्

भक्तिः पङ्क्तिद्वयस्य द्वादशाधिकैकशतसङ्ख्यकेषु कोष्ठेषु प्रतिदिशं मध्ये कोष्ठ-चतुष्टयेन द्वार-चतुष्टयं प्रकल्प्य, तत् पार्श्वे भाज्य पङ्क्तिस्थ कोष्ठत्रयेण अन्तः पङ्क्तिस्थ कोष्ठेन च उपशोभाः प्रकल्प्य अवशिष्ट कोष्ठ द्वयेन शङ्खान् प्रकल्पयेत् ।

अथ यक्काञ्ज माण्डले रक्तादिवर्णं पूरण विधिः

पीतेन वर्णेन कर्णिकां शुक्लेन विन्दून् पाटलेन कर्णिका रेभां केशरावनिं द्विधा विभज्य पूर्व भागं द्विधा विभज्य पूर्व पीतेरुत्तरं रक्तैस्तदन्तर्भागेषु श्वेतैर्विन्दून् श्यामैः केशरान्तरालानि रक्तैर्दलरेभिका दलाग्राणि रक्तैर्दलमूलानि शुक्लैस्तदन्तरालानि श्यामैस्तदन्तर्वलयं रक्तैर्नाभिरेभां श्यामैररेभां कृष्णैरराणि रक्तैस्तदन्तरालानि श्यामैस्तदन्तर्वलयं कृष्णैः कल्पयेत् । नेमि भागं द्विधा विभज्य प्रथमं कृष्णेन द्वितीयं शुक्लेन पीठं पीतेर्वीथी लता प्रतानादिकं उरितवर्णः शुक्लैः शोभा रक्तैरुपशोभाः पीतेरर्धशोभाः श्यामैः पूर्वादि द्वारचतुष्टयं कमेण शुक्ल रक्त पीत कृष्णैरुत्तरादि कोणानि अरुणेन तत्र शङ्खान् शुक्लेन वर्णेन प्रकल्प्य एवानि विन्दूश्चाष्टौ प्रकल्पयेत् । केशराणि च तत्र । धृतिपात्र संछितायाम् ।

१. नाभेर्भक्तिर्मण्डलयोर्द्वादशाराणि कल्पयेत् । (धृतर संछिता, ११/१६३)

२. केशरत्रितयं कुर्यात् पत्रे पत्रे ऽरुणप्रभम् । (१५६)

३. कृष्णानि सर्वशोभानि द्वारोद्देशस्थितानि च । तदधार्द्धतितुल्यानि । (१५६)

४. कोणानि केशरालानि सित शङ्खान्वितानि च । (१५०)

५. भङ्गिरावरणं यद्वै सत्वाद्यं त्रितयं छि यत् । (१५३)

६. लता प्रतानं वीथ्यां वै कुर्याद्भारीत वर्णकम् ।

७. श्वेत रक्तस्तु पाटलः । (अमरकोष, १/५/१४)

यक्काञ्ज माण्डले वर्णाः-१ विन्दु-श्वेत, २ विन्दु-पीत, ३ विन्दु-कृष्ण, ४ विन्दु-पाटल, ५ विन्दु-रक्त, ६ विन्दु-अरुण, ७ लता प्रतानादि-उरित वर्ण ।

अथ यक्काञ्ज माण्डले देवताध्यानम्

रञ्जसि विद्धि भूतानि सित पीतादिकानि च ।

तन्मात्राण्युपशोभानि शोभानि करणानि च ॥ १ ॥

अेवं सर्वाणि कोणानि सद्द्वाराणीन्द्रियाणि च ।

भङ्गिरावरणं यद्वै सत्वाद्यं त्रितयं छि यत् ॥ २ ॥

मनः सुवितता वीथिर्गर्वः पीठमुदाहृतम् ।

श्रीः पद्यं तदधिष्ठाता बीजात्मा चिन्मयः पुमान् ॥ ३ ॥

अमूर्तं धृतरश्चात्र तिष्ठत्यानन्द लक्षणः ।

यस्य सन्दर्शनादेव शश्वद् भावः प्रसीदति ॥ ४ ॥

अङ्ग न्यासादिकं कुर्यात् सर्वं कार्येषु सर्वदा ।

सर्वदा प्रणवं दधादाद्यै मन्त्रस्य पार्थिव ॥ ५ ॥ (पाञ्चरात्र)

अथ दक्षिणो जनुनि दक्षिणोत्तरौ पाणी सव्यस्य पाणोरङ्गुष्ठ वर्जिताश्चतस्रोऽङ्गुलीः कृत्वा सव्याङ्गुष्ठं दक्षिणाङ्गुष्ठेन वेष्टयित्वा ताम्बूल पूगीकृतं छिरण्याक्षतोदकमादाय वेष्टयित्वा मडा सङ्कल्पं कुर्यात् ।

अथ मडासङ्कल्पः

ॐ तत्सदधास्य श्रीशेष शेषासन विष्वक्सेनादि नित्यसूरि निर्विशेषैरशेष सज्जन सम्भावनीयैरवम्भवदवध गचैरनादि माया मडावर्तं बलभ्यमात्रं बाह्य कथकरं भावन गन्ध सिन्धुरैरिजिगमिषित मुक्ति घण्टा पथैरभाण्ड दिग्भाण्डल व्यापि यशो वितान वलित जगत् त्रितयैरौपनिषद् रडस्योपदेशैः श्रीमच्छरिपुनाथ यामुन यतिवर सौम्यवर वादिभीकरादि दिव्य देशैः परम व्योम श्वेतद्वीप क्षीरसागर श्रीरङ्ग वृषगिरि सत्यप्रत यदुगिरि पुरुषोत्तम साकेत मथुरा सिद्धाश्रमादि दिव्याभिव्यक्ति प्रदेशेषु समनुष्ठित मङ्गलाशासन निम्बिल सुरासुर मुकुटमणि मञ्जरी निकर नीराजित पाद पीठस्य शरणागत परित्राण सप्त तन्तु दीक्षा-दीक्षितस्य सरसीरुड वासिनी सड चरित धर्मणः संसरण एव दहन ताप निर्वाण बलाडकस्य जगद्रक्षण शिक्षा विग्रहणस्य अश्व्युतानन्द वीर्यस्य मडाजालक मध्य परिभ्राभ्यमाणानेक कोटि सूर्य प्रभा समेतस्य श्रीभूमि नीला कुचकलश विन्यस्त कुङ्कुमाङ्कित वक्षस्थलस्य शेष पर्यङ्क शायिनः शङ्ख-चक्र-गदा भङ्ग शार्ङ्ग पद्म उस्त विराजितस्य सौशील्य वात्सल्यादि गुण गणौघ मडाणवस्य श्रीमन् नारायणस्येच्छया नाभि कमलोद्भूत सकल लोक पितामहस्य ब्रह्माणः सृष्टि कुर्वतस्तद्गुणैराय प्रार्थितस्य मडापुरुषस्य अचिन्त्या-परिमित शक्त्या मडा जलौघ मध्ये परिभ्रम-माना-मनेक कोटि ब्रह्माण्डानामेकतमे ऽव्यक्त मडलडङ्गार पृथिव्यप्तेजो वाय्वाकाशाद्यैरावृतेष्वस्मिन् मडति ब्रह्माण्ड भाण्डे श्रीमदादिवराड दंष्ट्रात्र विराजिते भू लोके जम्बू द्वीपे भारत भाण्डे आर्यावर्तके देशान्तर्गते (स्थन नामः)पराधं द्रय ज्जिनो ब्रह्मणो द्वितीये परार्धे अेक पञ्चाशत्तमे वर्षे श्वेतवाराड कल्पे वैवस्वत मन्वन्तरे अष्टाविंशति तमे कलि युगे कलि प्रथम चरणे बौद्धावतारे अमुक सङ्ख्यक विक्रम संवत्सरे अमुक नाम्नि संवत्सरे (अयन, ऋतु, मास, पक्ष, तिथि, वासर, नक्षत्र, गुरु राशि)शेषेषु ग्रहेषु यथास्थान स्थितेषु अेवं गुण विशेषण विशिष्टायां शुभ पुण्य तिथौ (गोत्र नाम)सर्व पाप निरास पूर्वंक-

मडा पापोपपापानि नाना योनि कृतानि य ।

आल भावेन यत् पापं क्षुत्तुर्थं य यत् कृतम् ॥ १ ॥

आत्मार्यं चैव यत् पापं परार्थं चैव यत् कृतम् ।

तीर्थेषु चैव यत् पापं गुर्ववज्ञा कृतञ्च यत् ॥ २ ॥

राग द्वेषादि जनितां काम क्रोधेन यत् कृतम् ।

छिंसा निद्रादिजं पापं भेद दृष्ट्या य यत् कृतम् ॥ ३ ॥

शुष्कमार्द्रञ्च यत् पापं जानताजानता कृतम् ।
 देहाभिमानञ्च पापं सर्वदा सञ्चितं च यत् ॥ ४ ॥
 ब्रह्मला मद्यपः स्तेयी तथैव गुरु तल्पगः ।
 मला पापानि यत्वारि तत् संसर्गां च पञ्चमः ॥ ५ ॥
 अति पातकमन्यञ्च तन्मूनमुपपातकम् ।
 गो वधो प्रात्यता स्तेयमृणानां चानपडिया ॥ ६ ॥
 अनाडिताश्रिता पण्य विक्रयः परिवेदनम् ।
 धन्धनार्थे दुमच्छेद स्त्री लिंसौषधि ज्वनम् ॥ ७ ॥
 लिंसा यात्रा विधानञ्च भृतकाध्यापनं तथा ।
 प्रथमाश्रममारभ्य यत्किञ्चित् किंलिषं कृतम् ॥ ८ ॥
 कृमि कीटादि लननं यत्किञ्चित् प्राणि लिंसनम् ।
 माता पित्रोरशुश्रूषा तद्वाक्याकरणं तथा ॥ ९ ॥
 अपूज्य पूजनं यैव पूजयानाञ्च व्यतिक्रमः ।
 अनाश्रमस्थताञ्चादि देवाशुश्रूषणं तथा ॥ १० ॥
 पर कार्यापहरणं परद्रव्योपज्वनम् ।
 ततोऽज्ञान कृतं पापं कायिकं वायिकं तथा ॥ ११ ॥
 मानसं त्रिविधं वापि प्रायश्चित्तरनाशितम् ।
 तस्मादशेष पापेभ्यस्त्राडि त्रैलोक्यपावन ॥ १२ ॥
 ऋद्धये पुष्टये यापि सिद्धये भक्तिव्ययये ।
 शिवाय मुक्तये यैव वृद्धये सर्व कर्मणाम् ॥ १३ ॥
 मन्त्राणां देशिकानाञ्च स्थानानामपि सर्वदा ।
 पुत्र मित्र कलत्राणां दासी दाव गवामपि ॥ १४ ॥
 वेद शास्त्रागमादीनां प्रतानामिष्ट सम्पदाम् ।
 मनोरथानां सर्वेषां हितानां परिलब्धये ॥ १५ ॥
 आयुरारोग्य मेधानां धनधान्यादि सम्पदाम् ।
 पुण्यानामणिमादीनां गुणानां श्रेयसामपि ॥ १६ ॥
 राज्ञो जनपदस्थापि यजमानस्य मन्त्रिणाम् ।
 वैश्वानां विशेषेण परत्र हितमिच्छताम् ॥ १७ ॥

सत्सन्तान प्राप्त्यर्थं ज्ञान भक्ति वैराग्यादि प्राप्त्यर्थं भगवद् भागवतार्थार्थं कैङ्कर्या विस्त्रिन्न सन्तानेनाडरडवृद्ध्यर्थं राष्ट्रस्य दृढिक्षादि निवृत्ति पूर्वकं तत्काल सम्भावित शस्य वृद्ध्यर्थमस्मिन् स्थाने सर्वेषां ब्राह्मण क्षत्रिय वैश्य शूद्राणां यथाभिलषित मनस्कामना सिद्ध्यर्थं श्रीमन्नारायणस्य अशेष विद्विद्भस्तु शेषीभूतस्य सत्य ज्ञानानन्दाभलत्व स्वरूपस्य श्री भूमि नीला नायकस्य ज्ञान शक्ति भलैश्वर्यं वीर्यं शक्तित्व परम कारुणिकत्व कृतज्ञत्व स्थिरत्वं परिपूर्णत्व पर मोदज्ञाक्षरत्वमार्दवाज्वल सौगन्ध्य सौकुमार्यादि दिव्य गुण गाण मङ्गलार्णवस्य अभिनव जलधर सुन्दर दिव्य मङ्गल विग्रह विशिष्टस्य भगवतः पूजनं करिष्ये ।

अथागमोक्त भगवदारोचनं कृतम् ।

अथ ध्यानम् ।

शान्ताकारं भुजग शयनं पद्मनाभ सुरेशं, विश्वाधारं गगन सदृशं मेघवर्णं शुभाङ्गम् ।
लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानगम्यं, वन्दे विष्णुं भव भय हरं सर्व लोकैकनाथम् ॥ १ ॥

ॐ आवाडये तं गरुडोपरि स्थितं, रमार्धं देहं सुर राज वन्दितम् ।
कंसान्तकं यङ्क गदाब्ज उस्तं, भजामि देवं वसुदेव सूनुम् ॥ २ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, आवाहनं समर्पयामि ॥ २ ॥

अस्यैः प्राणाः प्रतिष्ठन्तु अस्यैः प्राणाः क्षरन्तु य ।
अस्यै देवत्वमर्थयै मामुतेति य कश्चन ॥ ३ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, प्राणं प्रतिष्ठापयामि ॥ ३ ॥

रम्यं सुशोभनं दिव्यं सर्वसौख्यकरं शुभम् ।
आसनं य मया दत्तं गृहाण परमेश्वर ॥ ४ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, आसनं समर्पयामि ॥ ४ ॥

तापत्रय हरं दिव्यं परमानन्द सम्भवम् ।
तापत्रय विमोक्षाय तवार्धं कल्पयाम्यहम् ॥ ५ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, अर्घ्यं समर्पयामि ॥ ५ ॥

यद् भक्तिलेश सम्पर्कात् परमानन्द सम्भवः ।
तस्मै ते परमेशाय पादं शुद्धाय कल्पये ॥ ६ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, पादं समर्पयामि ॥ ६ ॥

देवानामपि देवाय देवानां देवतात्मने ।

आयामं कल्पयामीश यात्मनां शुद्धिं लेतवे ॥ ७ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, आयमनीयं समर्पयामि ॥ ७ ॥

सर्वं कल्पयामीश यात्मनां शुद्धिं लेतवे ।

मधुपर्कमिदं देवं कल्पयामि प्रसीद मे ॥ ८ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, मधुपर्कं समर्पयामि ॥ ८ ॥

उच्छिष्टो ऽप्यशुचिर्वापि यस्य स्मरणं मात्रतः ।

शुद्धिमाप्नोति तस्मै ते पुनरायमनीयकम् ॥ ९ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, पुनरायमनीयं समर्पयामि ॥ ९ ॥

परमानन्द बोधाय निमग्नं निज मूर्त्ये ।

साङ्गोपाङ्गमिदं स्नानं कल्पयाम्यहमीश ते ॥ १० ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, स्नानं समर्पयामि ॥ १० ॥

सर्वतीर्थं समायुक्तं सुगन्धिं निर्मलं जलम् ।

आयम्यतां मया दत्तं गृहीत्वा परमेश्वर ॥ ११ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, स्नानान्ते पुनरायमनीयं समर्पयामि ॥ ११ ॥

कामधेनु समुत्पन्नं सर्वेषां ज्वनं परम् ।

पावनं यज्ञं लेतुश्च पयः स्नानार्थमर्पितम् ॥ १२ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, दूग्ध स्नानं समर्पयामि ॥ १२ ॥

पयसस्तु समुद्भूतं मधुराभवं शशिप्रभम् ।

ध्यानीतं मया देव स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ १३ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, दधि स्नानं समर्पयामि ॥ १३ ॥

नवनीतं समुत्पन्नं सर्वं सन्तोषकारकम् ।

घृतं तुभ्यं प्रदास्यामि स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ १४ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, घृत स्नानं समर्पयामि ॥ १४ ॥

तरु पुष्प समुद्भूतं सुस्वादु मधुरं मधु ।

तेजः पुष्टिकरं दिव्यं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ १५ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, मधु स्नानं समर्पयामि ॥ १५ ॥

छद्मसार समुद्भूता शर्करा पुष्टि कारिका ।

मलापहारिका द्विव्या स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ १६ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, शर्करा स्नानं समर्पयामि ॥ १६ ॥

पयो दधि घृतं यैव मधुं च शर्करायुतम् ।

पञ्चामृतं मयानीतं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ १७ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, पञ्चामृत स्नानं समर्पयामि ॥ १७ ॥

मन्दाकिन्यास्तु यद् वारि सर्वपापहरं शुभम् ।

तद्विदं कल्पितं देव स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, शुद्धोदक स्नानं समर्पयामि ॥ १८ ॥

मलयाश्ल सम्भूतं यन्मनागरु सम्भवम् ।

यन्मनं देव देवेश स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ १९ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, गन्धोदक स्नानं समर्पयामि ॥ १९ ॥

नाना सुगन्धि द्रव्यं च यन्मनं रजनी युतम् ।

उद्धर्तनं मया दत्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥ २० ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, उद्धर्तन स्नानं समर्पयामि ॥ २० ॥

मन्दाकिन्याः समानीतै र्छेमाम्बोरुड वासितैः ।

स्नानं कुरुष्व देवेश सलिलैश्च सुगन्धिभिः ॥ २१ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, गङ्गोदक स्नानं समर्पयामि ॥ २१ ॥

मायाचित्र पटाछत्र निज गुह्योरु तेजसे ।

निवारण विज्ञाय वासस्ते कल्पयाम्युदम् ॥ २२ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, वस्त्रं समर्पयामि ॥ २२ ॥

यमाश्रित्य मलाभाया जगत् सम्मोहिनी सदा ।

तस्मै ते परमेशाय कल्पयाम्युत्तरीयकम् ॥ २३ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, उत्तरीयं समर्पयामि ॥ २३ ॥

यस्य शक्ति त्रयेणैव सम्प्रोतमपिलं जगत् ।
 यज्ञसूत्राय तस्मै ते यज्ञसूत्रं प्रकल्पये ॥ २४ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, यज्ञसूत्रं समर्पयामि ॥ २४ ॥
 स्वभाव सुन्दराङ्गाय नाना शक्त्याश्रयाय च ।
 भूषणानि विचित्राणि कल्पयामि सुरार्थित ॥ २५ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, भूषणानि समर्पयामि ॥ २५ ॥
 समस्त देव देवेश सर्व तृप्तिकरं परम् ।
 अभ्युदयानन्द सम्पूर्णा गृहाण जलमुत्तमम् ॥ २६ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, जलं समर्पयामि ॥ २६ ॥
 श्रीभण्ड यन्त्रं दिव्यं गन्धाढ्यं सुमनोहरम् ।
 विलेपनं सुरश्रेष्ठे यन्त्रं प्रतिगृह्यताम् ॥ २७ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः गन्ध विलेपनं समर्पयामि ॥ २७ ॥
 परमानन्द सौभाग्य परिपूर्णा द्विगन्तरम् ।
 गृहाण परमं गन्धं कृपया परमेश्वर ॥ २८ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, गन्धं समर्पयामि ॥ २८ ॥
 सुष्ठु यन्त्रं सम्मिश्रं पारिजात समुद्भवम् ।
 मया दत्तं गृहाणाशु यन्त्रं गन्ध संयुतम् ॥ २९ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, यन्त्रं समर्पयामि ॥ २९ ॥
 कुङ्कुमं कामना दिव्यं कामना काम सम्भवम् ।
 कुङ्कुमेनार्थितो देव गृहाण परमेश्वर ॥ ३० ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, कुङ्कुमं समर्पयामि ॥ ३० ॥
 अन्वीरं च गुणालं च योवा यन्त्रमेव च ।
 अन्वीरेणार्थितो देव अतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ३१ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, अन्वीरं समर्पयामि ॥ ३१ ॥
 अक्षताश्च सुरश्रेष्ठ कुङ्कुमाक्ताः सुशोभिताः ।
 मया निवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर ॥ ३२ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, अक्षतं समर्पयामि ॥ ३२ ॥

तुरीय वन सम्भूतं नाना गुण मनोहरम् ।

सुमन्द सौरभं पुष्पं गृह्यतामिदमुत्तमम् ॥ ३३ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, पुष्पं समर्पयामि ॥ ३३ ॥

माल्यादीनि सुगन्धीनि मावेत्यादीनि वै प्रभो ।

मयानीतानि पुष्पाणि गृहाण परमेश्वर ॥ ३४ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, पुष्पमालां समर्पयामि ॥ ३४ ॥

तुलसी डेमरुपां य रत्न रुपां य मञ्जरीम् ।

भव मोक्ष प्रदां तुल्यमर्पयामि हरिप्रियाम् ॥ ३५ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, तुलसी पत्रं समर्पयामि ॥ ३५ ॥

शर्मा मे शमय मे पापं शमी लोडित कण्टका ।

धारिण्यर्जुन भाणानां रामस्य प्रियवादिनी ॥ ३६ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, शमी पत्रं समर्पयामि ॥ ३६ ॥

विष्णुवादि सर्व देवानां दूर्वे त्वं प्रीतिदा सदा ।

क्षीर सागर सम्भूते वंश वृद्धिकरी भव ॥ ३७ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, दूर्वा समर्पयामि ॥ ३७ ॥

तैलानि य सुगन्धीनि द्रव्याणि विविधानि य ।

मया दत्तानि लेपार्थं गृहाण परमेश्वर ॥ ३८ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, सुगन्ध तैलं समर्पयामि ॥ ३८ ॥

हरिद्रा कुङ्कुमं चैव सिन्दूर कज्जलान्वितम् ।

सौभाग्य द्रव्यं संयुक्तं गृहाण परमेश्वर ॥ ३९ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, सौभाग्य द्रव्यं समर्पयामि ॥ ३९ ॥

रत्न कङ्कण वैदूर्य मुक्ता हारादिकानि य ।

सुप्रसन्नेन मनसा दत्तानि स्वीकुरुष्व भोः ॥ ४० ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, मुक्ता हारं समर्पयामि ॥ ४० ॥

वनस्पति रसोद्भूतो गन्धाढ्यः सुमनोहरः ।

आग्नेयः सर्व भूतानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ४१ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, धूपं आह्वापयामि ॥ ४१ ॥
 सुप्रकाशो मडादीपः सर्वतस्तिमिरापहः ।
 स बाह्याभ्यन्तरं ज्योति दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ४२ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, दीपं दर्शयामि ॥ ४२ ॥
 उस्त प्रक्षालनं करोमि ।
 सत्यात्र सिद्धं सुभगं विविधानेक भक्षणम् ।
 निवेदयामि देवेश सानुगाय गृडाण तत् ॥ ४३ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, नैवेद्यं निवेदयामि ॥ ४३ ॥
 अेलो शीर लवङ्गादि कर्पूर परिव्यासितम् ।
 प्रासनार्थं कृतं तोयं गृडाण परमेश्वर ॥ ४४ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, मध्ये पानीयं समर्पयामि ॥ ४४ ॥
 भीजपूराम्न पनस भर्जूरी कदली कुलम् ।
 नाशिकेल कुलं दिव्यं गृडाण परमेश्वर ॥ ४५ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, ऋतुकुलं समर्पयामि ॥ ४५ ॥
 कर्पूर वासितं तोयं मन्दाकिन्या समाहृतम् ।
 आयभ्यतां जगन्नाथ मया दत्तं हि भक्तितः ॥ ४६ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, पुनरायमनीयं समर्पयामि ॥ ४६ ॥
 कुलेन कुलितं सर्व त्रैलोक्यं सयराचरम् ।
 तस्मात् कुल प्रदानेन पूर्णाः सन्तु मनोरथाः ॥ ४७ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, अभ्युक्तं ऋतुकुलं समर्पयामि ॥ ४७ ॥
 पूगी कुलं मङ्गलदिव्यं नागवल्ली दलैर्युतम् ।
 अेला यूर्णादि संयुक्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्यताम् ॥ ४८ ॥
 श्रीमते नारायणाय नमः, ताम्बूलं समर्पयामि ॥ ४८ ॥
 डिण्डिण्यगर्भं गर्भस्थं उेमभीजं विभावसोः ।
 अनन्त पुण्य कुलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ ४९ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, दक्षिणां समर्पयामि ॥ ४९ ॥

यन्द्रादित्यौ य धरणी विद्युदग्निस्तथैव य ।

त्वमेव सर्वं ज्योतीषि आर्तिक्यं प्रतिगृह्यताम् ॥ ५० ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, आर्तिक्यं समर्पयामि ॥ ५० ॥

कदली गर्भं सम्भूतं कर्पूरं य प्रदीपितम् ।

आरार्तिक्यमलं कुर्वे पश्य मे वरदो भव ॥ ५१ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, कर्पूरार्तिक्यं समर्पयामि ॥ ५१ ॥

नाना सुगन्धि पुष्पाणि यथा कालोद्भवानि य ।

पुष्पाञ्जलिर्मया दत्तो गृहाण परमेश्वर ॥ ५२ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, पुष्पाञ्जलिं समर्पयामि ॥ ५२ ॥

यानि कानि य पापानि जन्मान्तर कृतानि य ।

तानि सर्वाणि नश्यन्तु प्रदक्षिण पटे पटे ॥ ५३ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, प्रदक्षिणां समर्पयामि ॥ ५३ ॥

यस्य स्मृत्या य नामोक्त्या, तपो यज्ञा क्रियादिषु ।

न्यूनं सम्पूर्णां याति सद्यो वन्दे तमच्युतम् ॥ ५४ ॥

आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् ।

पूजां यैव न जानामि क्षम्यतां परमेश्वर ॥ ५५ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, क्षमा प्रार्थनां समर्पयामि ॥ ५५ ॥

यं ब्रह्मा वरुणेन्द्र रुद्र मरुतः स्तुवन्ति द्विव्यैस्तवै-

र्वैः साङ्गपदङ्कमोपनिषदैर्गायन्ति यं सामगाः ।

ध्यानावस्थित तद्गतेन मनसा पश्यन्ति यं योगिनो

यस्थान्तं न विदुः सुरासुरगणाः देवाय तस्मै नमः ॥ ५६ ॥

स शङ्ख चक्रं स किरीट कुण्डलं सपीत वस्त्रं सरसीरुडेक्षणम् ।

स डार वक्षस्थल कौस्तुभ श्रियं, नमामि विष्णुं शिरसा यतुर्भुजम् ॥ ५७ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, स्तुतिं समर्पयामि ॥ ५७ ॥

नमोस्त्वनन्ताय सडस्रमूर्तये सडस्र पादाक्षि शिरोरु बाहवे ।

सडस्र नाम्ने पुरुषाय शाश्वते सडस्र कोटि युगधारिणे नमः ॥ ५८ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, साष्टाङ्ग प्रणामं समर्पयामि ॥ ५८ ॥

गच्छन्तु य सुरश्रेष्ठाः स्वस्थानं परमेश्वराः ।

यजमान छितार्थाय पुनरागमनाय य ॥ ५९ ॥

श्रीमते नारायणाय नमः, विसर्जनं समर्पयामि ॥ ५९ ॥

अनया पूजा श्रीमन्नारायणः प्रीयतां न मम । धृति पूजनम् ।

अथ तन्त्रोक्त मुद्रा निर्माणा प्रकारः

कुम्भमुद्रालक्षणं

दक्षाङ्गुष्ठं पुराङ्गुष्ठे क्षिप्त्वा उस्तद्धयेन य ।

सावकाशां मुष्टिकां य कुर्यात् सा कुम्भ मुद्रिका ॥ १ ॥

अस्त्रमुद्रालक्षणं

दक्षस्य तर्जनी मध्ये सव्ये कर तले क्षिपेत् ।

अभिघातेन शब्दः स्यादस्त्र मुद्रा समीरिता ॥ २ ॥

अङ्ग न्यासमुद्रालक्षणं

दृष्टेर्त्रं त्रिभिराभ्यातं द्वाभ्यामस्त्र शिरोमतम् ।

अङ्गुष्ठेन शिषा झेया द्दिग्भिः कवचमीरितम् ॥ ३ ॥

आवाहनमुद्रालक्षणं

उस्ताभ्यामञ्जलिं बध्वानामिका मूल पर्वणोः ।

अङ्गुष्ठौ निक्षिपेत्सेयं मुद्रा त्वावाहनी स्मृता ॥ ४ ॥

गन्धमुद्रालक्षणं

मध्यमानामिकाङ्गुष्ठैरङ्गुल्यग्रेण लो प्रिये ।

दद्यास्य विमलं गन्धं मूलमन्त्रेण साधकः ॥ ५ ॥

पुष्पमुद्रालक्षणं

अङ्गुष्ठ तर्जनीभ्याञ्च पुष्पयुके निवेदयेत् ॥ ६ ॥

धूपमुद्रालक्षणं

मध्यमानामिकाभ्यां तु मध्य पर्वणि दैशिकः ।

अङ्गुष्ठाग्रेण देवेशि धृत्वा धूपं निवेदयेत् ॥ ७ ॥

नैवेद्यमुद्रालक्षणं

उत्तोलनं त्रिधा कृत्वा गायत्र्या मूल योगतः ।
तत्त्वाप्य मुद्रया देवि नैवेद्यं विनिवेद्येत् ॥ ८ ॥

गरुडमुद्रालक्षणं
मिथस्तर्जनीके श्विष्टे श्विष्टावङ्गुष्ठकौ तथा ।
मध्यमानामिके तु द्वौ पक्षाविव विद्यालयेत् ॥
ओषा गरुडमुद्रा स्याद्विष्णोः सन्तोष वर्धिनी ॥ ९ ॥

प्रार्थनामुद्रालक्षणं
प्रसृताङ्गुलिकौ उस्तौ मिथः श्विष्टौ य सन्मुभौ ।
कुर्यात् स्वे लृद्ये सेयं मुद्रा प्रार्थन संज्ञिका ॥ १० ॥

दहनमुद्रालक्षणं
दक्षे करतले रक्त पङ्कजे भास्करं स्मरन् ।
द्रव्याणि संस्पृशेत्तेन मुद्रैषा दहनात्मिका ॥ ११ ॥

आप्यायनमुद्रालक्षणं
वाम उस्त तले श्वेत पङ्कजे शशिनं स्मरन् ।
द्रव्याणि संस्पृशेत्तेन मुद्रैषाप्यायनात्मिका ॥ १२ ॥

यङ्गमुद्रालक्षणं
स्मष्टौ प्रसारितौ उस्तौ परस्पर नियोजितौ ।
भ्रमणाय्यङ्गवत्तौ तु यङ्ग मुद्रेति कीर्तिता ॥ १३ ॥

अथ पुरुष सूक्त पाठ विधिः

अथ पुत्रकामः शुचिः प्रयतः शुक्लाम्बरधरः श्रीगूर्णयुक्तः द्वादश श्वेतोर्ध्व-पुण्ड्रधरः पद्माक्ष तुलसी माला धरः
शुद्धासनासीनो न्यासादिकं कृत्वा अउरुः षोडश पुरुष सूक्तं पठेत् । प्राणवः प्राङ् युञ्जत । (याज्ञवल्क्य शिक्षा,
१/२७)

स्वस्थः प्रशान्तो निर्भीतो वर्णानुव्यारयेत् भुधः ।
नाभ्या उन्धानं निर्धन्यत्र गायेनैव कम्पयेत् ॥ २१ ॥

साममुव्यारयेद्दर्शान् उस्तेन य मुधेन य ॥ २३ ॥

उस्त भ्रष्टः स्वरभ्रष्टो न वेद हृलमश्रुते ॥ २४ ॥

शङ्कितं भीतमुद्धृष्टमव्यक्तमनुनासिकम् ॥ २६ ॥

काकस्वरं मूर्ध्नि गतं तथा स्थान विवर्जितम् ।
विस्वरं विरसञ्चैव विशिष्टं विषमाडताम् ॥ २७ ॥

व्याकुलं तालु डीनं य पाठ द्रोषाञ्चतुर्दश ॥ २८ ॥

उस्त डीनं तु योऽधीते स्वर वाष्पं विवर्जितम् ।
ऋयञ्जुस्सामभिर्दग्धो वियोनिमुपगच्छति ॥ ४० ॥

स्वरडीनं तु योऽधीते मन्त्रं वेदविदो विदुः ।
न साधयति यञ्छेषि भुक्तमव्यञ्जनं यथा ॥ ४१ ॥

ज्ञातव्यश्च तथैवार्थो वेदानां कर्म सिद्ध्यते ।
पाठ मात्रावसानस्तु पङ्के गौरिव सीदति ॥ ४३ ॥

(याज्ञवल्क्य शिक्षा)

गीती शीघ्री शिरः कम्पी यथा लिभित पाठकः ।
अनर्थोऽल्प कण्ठश्च षडेते पाठकाधमाः ॥ ३२ ॥

माधुर्यमक्षर व्यक्तिः पदच्छेदस्तु सुस्वरः ।
धैर्यं लय समत्वं य षडेते पाठका गुणाः ॥ ३३ ॥

(पाणिनीय शिक्षा)

जपे लोमे मभे श्राद्धे ऽभिषेके पितृ कर्मणि ।
उस्त स्वरं न कुर्वीत सन्ध्यादौ देव पूजने ॥

उपस्थाने जपे लोमे मांजने यज्ञ कर्मणि । कण्ठ स्वरं प्रकुर्वीत उस्त स्वर विवर्जितम् । (आह्निक सूत्र)

अथ शुक्ल यजुर्वेद वार्णनम्

मन्त्र ब्राह्मणयोर्वेद नामधेयं तस्मिञ्छुक्ले याजुषाम्नाये माध्यन्दिनीयके मन्त्रे स्वर प्रकिया । (कात्यायन परिशिष्ट
प्रतिज्ञा सूत्र, १)

ॐ मण्डलं दक्षिणामक्षि लृद्यं याधितिष्ठितं येन शुक्लानि यञ्छेषि भगवान् याज्ञवल्क्यो यतः प्राप्तं विवस्वन्तं
त्रयीमयमर्षिषन्तमभिधाय माध्यन्दिनीये वाजसनेयके यजुर्वेदाम्नाये सर्वे स षिले स शुक्लिय ऋषि दैवत
छन्दांस्यनुकमिष्यामः ॥ (१)

धषेत्वादि शुक्लानि यञ्छेषि वाजसनेयेन याज्ञवल्क्येनाप्यायने । (बृहदारण्यक उपनिषद्, ६/६/५)

धशावास्य-बृहदारण्य-जाबाल-परमहंस-सुबाल-मन्त्रिका-निरालम्ब-त्रिशिषो-ब्राह्मण-मण्डल ब्राह्मण-
द्वयतारक -पैङ्गल-बिष्णु-तुरीयातीता-ध्यात्म-तारसार-याज्ञवल्क्य-शाठ्यायनी-मुक्तिकानां शुक्ल यजुर्वेद गताना
-मेडीनविंशति सङ्ख्याकानामुपनिषदां पूर्णमद एति शान्तिः । (मुक्तिकोपनिषद्, १/२/२)

अथात-यामानि तु भानु गुमान्यन्यानि ज्ञातान्यति नीरसानि ।
 यजूंषि तेषामथ याज्ञवल्क्यो ज्ययात -यामानि रवे रवाप । (दिवी भागवत पुराण)
 शक सोमानि रुद्राश्च विश्वेदेवा-स्त्रिलोचनः ।
 विधाता शङ्ख पाणिश्च तथा सप्तर्षयोऽमलाः ॥ (वायु पुराण)
 मृकण्ड कपिल व्यास याज्ञवल्क्य पराशरः ।
 वाल्मीकिर्नारदोऽगस्त्य षत्येते वाजशापिनः ॥

वाजिविप्र विशेषेण श्राद्ध कर्म निरन्तरम् । शुक्लाः प्रशस्ताः कृष्णस्तु यजुरुक्त निषेधतः । (डोलि भाष्य)
 तस्मात् कव्यानि उव्यानि दातव्यानि द्विजातये ।
 वाजिने दत्तमेकं तु तत् कोटि गुणितं भवेत् ॥

यजुर्वेद मडा कल्प तरोरेकोत्तरे शतम् । शाभास्तत्र शिभाकारा दशग्याथ शुक्लगाः । (बृहन्नारदीय पुराण)
 तत्रापि भुष्य विज्ञेयं शाभा माध्यन्दिनो यजुः ॥ माध्यन्दिनी तु या शाभा सर्वसाधारिणी हि सा ॥

तामेव य पुरस्कृत्य वसिष्ठेन प्रभाषितम् । (कल्पद्रुम)
 यजुर्वेदस्य मूलं हि भेदो माध्यन्दिनीयकः ।
 सर्वानुक्रमणी तस्याः कात्यायन कृता तु या ॥ (डोलि भाष्य)
 माध्यन्दिन यजुर्वेदं भं ब्रह्मान्तमुदाहृतम् ।
 तारपूर्वं हि त्रिगुणं नान्य शाभासु भुष्यतः ॥ (गुह्यमाला)
 समाप्यथोत्तरादि-र्यन्मन्त्र ब्राह्मणयोर्द्विजाः ।
 ॐ भं ब्रह्मेति यो ध्यायन् दर्शकश्चोपवेधसः ॥ (पराशर स्मृति)
 ओङ्कारस्त्रिगुणः प्रोक्तः भं ब्रह्म त्रिगुणं तथा ।
 माध्यन्दिनीय शाभानां यजुर्वेदे पठन्ति हि ॥

शुक्ल कृष्णमिति द्वेधा यजुश्च समुदाहृतम् ।
 शुक्लं वाजसनेयं तु कृष्णं स्यात्तैत्तिरीयकम् ॥ (प्रतिज्ञा सूत्र भाष्य)
 बुद्धिमालिन्य उेतुत्वात्तद्यजुः कृष्णमीर्यते ।
 व्यवस्थित प्रकरणात्तद्यजुः शुक्लमीर्यते ॥

अष्टविध वेद पाठः

जटा माला शिभा रेभा ध्वजो दण्डो रथो धनः ।
 अष्टौ विकृतयः प्रोक्ताः क्रमपूर्वा मउर्षिभिः ॥ (याज्ञवल्क्य शिक्षासूत्र)
 अनुलोम विलोमाभ्यां त्रिवारं हि पठेत् क्रमः ।
 विलोमे पदवत् सन्धिरनुलोमे यथा क्रमम् ॥

भूयात् कम विपर्यासा वर्धर्यस्या दितोऽन्ततः ।

अन्तं यादि नयेदेवं कमं मावेति कीर्त्यते ॥

पादोत्तरां शिषामेव शिषामार्याः प्रयक्षते ।

कमाद् द्वि त्रि यतुः पञ्च पद कममुदाहरेत् ॥

पृथक् पृथग्विपर्यस्य लेषामाहुः पुनः कमात् ।

भूयादादेः कमं सम्यगन्तादुत्तारयेदिति ॥

वर्गे वा ऋषि वा पत्र पठनं स ध्वजः स्मृतः ।

कममुक्त्वा विपर्यस्य पुनश्च कममुत्तमम् ॥ ।

अर्धयादिवमेवोक्तः कम दण्डो विधीयते ।

पादशोडशर्यशो वापि सडोक्त्या दण्डवद्रथः ॥

अन्त कमं पठेत् पूर्वमादि पर्यन्तमानयेत् ।

आदि कमं नयेदन्तं धनमाहुर्मनीषिणः ॥ छति ॥

अथ माध्यन्दिनी शाभा प्रशंसा

सन्भूलो यजुराप्य वेद-विटपी जुयात्सा माध्यन्दिनिः,

शाभा यत्र युगेन्दु-काण्ड सडिता यत्रास्ति सा संडिता ।

यत्राभ्राष्ये लता विभान्ति शर शैवाङ्गुली ऋद्वैः,

पञ्चद्वीषु नभोऽङ्गु वार्ण मधुपैः भाञ्च्यर्क गुङ्गुञ्जितैः ॥

अथ पुत्रार्थ विभाण्डक यरु विधिः

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि विधिं पावनमुत्तमम् ।

अस्मात्तातस्य तातोऽयं रघु पौत्राय धीमते ॥

(भृङ्गत् पाराशर स्मृति, ८/२८८)

अनपत्यस्य पुत्रार्थं कुर्याद्वै भाण्डिकस्तु यम् ।

सडस्रशीर्षं सूक्तस्य विधानं यरु पाक कृत् ॥ २८० ॥

यैर्यैर्नृपैः कृतं पूर्वमन्यैरपि द्विजोत्तमैः ।

सिद्ध्यन्ति सर्व मन्त्राणि विधिविद्भिर्द्विजोत्तमैः ॥ २८१ ॥

उपासितानि सद् भक्त्या श्रोत्रियैः श्रुति पारगैः ।
 आत्मविद्धि निराडारै-वेदिभि-र्मन्त्रवित्तमैः ॥ २८२ ॥
 द्वियमाणाः द्वियाः सर्वाः सिद्ध्यन्ति ब्रह्मचारिभिः ।
 न पाठान्न धनात् स्नाना-न्नात्मनः प्रतिपादनात् ॥ २८३ ॥
 प्राक्तनात् कर्मणः पुंसां सर्वा भवन्ति सिद्धयः ।
 शुक्ल पक्षे शुभे वारे शुभ नक्षत्र गोचरे ॥ २८४ ॥
 द्वादश्यां पुत्र कामाय यरुं कुर्वीत वैष्णवम् ।
 दम्पत्योरुपवासश्च ङ्येकादश्यां सुरालये ॥ २८५ ॥
 मन्त्रैः षोडशभिः सम्यगर्थयित्वा जनार्दनम् ।
 यरुं पुरुष सूक्तेन श्रपयेत् पुत्र काम्यया ॥ २८६ ॥
 प्राप्नुयाद्द्वैषणं पुत्रं यिरायुः सन्तति क्षमम् ।
 द्वादशीं द्वादशीं सम्यग्विधिवन्निर्यपेय्यरुम् ॥ २८७ ॥
 यः करोति षोडोपास्तिं विष्णोस्तु परमं पदम् ।
 दुत्वाज्यं विधिवत् पूर्वमग्नौ षोडशभिस्ततः ॥ २८८ ॥
 समिधोऽश्वत्थ वृक्षस्य दुत्वाज्यं जुडुयात् पुनः ।
 उपस्थानं ततः कृत्वा ध्यात्वा य मधुसूदनम् ॥ २८९ ॥
 उविर्लोमं पुनः कृत्वा जुडुयाञ्च घृताहुतीः ।
 उविशेषं नमस्कृत्य नारी नारायणं प्रति ॥ ३०० ॥
 सम्प्राश्य य उविः शेषं लब्ध्वाशीश्च वसेद् गृहे ।
 ततः कृत्वा त्विदं कर्म कर्त्तव्यं द्विज तर्पणम् ॥ ३०१ ॥
 असूता मृत पुत्रा य या य कन्याः प्रसूयते ।
 क्षिप्रं सा जनयेत् पुत्रं पाराशर वयो यथा ॥ ३०२ ॥
 डोमान्ते दक्षिणां दधाद्धेनुं वासस्तथा तिलान् ।
 भूमिं छिरण्य रत्नानि यथा सम्भवमेव य ॥ ३०३ ॥
 य सिद्ध मन्त्रे सततं द्विजेन्द्राः सम्भूज्य विष्णुं विधिवत् सुतार्थी ।
 षट् विधानं विदधाति सम्यक् स पुत्रमाप्नोति उरैः प्रसादात् ॥ ३०४ ॥ १ ॥

अथ ऋष्यशृङ्गोक्त सन्तान यागः

ऋषय ऋष्युः-सूत सूत मडाप्राज्ञ सर्वशास्त्र विशारद ।
 सन्तान यागं नो ब्रूहि को विधिस्तत्र किं क्वलम् ॥ १ ॥
 सूत उवाच-शृणुष्वं ऋषयः सर्वे पुंसूक्त विधिमादरात् ।
 पूर्वं सनत्कुमारेण पृष्टो विष्णुः सनातनः ॥ २ ॥
 उक्तवान् पौरुषं डोम विधानं पुत्र सत्कलम् ।
 वसिष्ठायोदितं तेन यात्रेयं सोऽब्रवीद्विदम् ॥ ३ ॥
 बोधनाय तेनोक्तं स स्वशिष्येभ्य उक्तवान् ।
 वक्ष्यामि तदहं सम्यक् शृणुष्वं मुनिसत्तमाः ॥ ४ ॥
 पुत्रप्रदमपुत्राणां जयदं जय कामिनम् ।
 श्रीदं श्रीकामिनां पुंसां राजयदं राज्य कामिनाम् ॥ ५ ॥
 धान्यदं धान्य कामानां कीर्तिदं कीर्ति कामिनाम् ।
 मुक्तिदं मुक्ति कामानां मोक्षदं मोक्ष कामिनाम् ॥ ६ ॥
 अडुना किमिडोक्तेन सर्व सिद्धिप्रदं नृणाम् ।
 ये कुर्वन्ति नरः श्रेष्ठाः पुंसूक्तं डवनं ततः ॥ ७ ॥
 सन्तान क्वलदं नृणां तेषां श्री भूमि संयुतम् ।
 सन्तुष्टो भगवान् विष्णुः धर शार्ङ्ग गदाब्जभृत् ॥ ८ ॥
 ददाति स तनूजा वै स्वतुल्यानचिरेण सः ।
 यद्यद्विच्छन्ति मनुजाः तत्तन्नूनमवाप्नुयुः ॥ ९ ॥
 ऋषय ऋष्युः-व्यास शिष्य मडाबाडो सूत तत्त्वार्थवित्तम ।
 विधानं कर्मणो ब्रूहि पुंसूक्त डवनस्य त्पो ॥ १० ॥
 अेवमुक्तो मुनिगणैः विधिं सूत उदाडरत् ।
 आरभ्य शुक्ल प्रथमां कृष्ण प्रतिपदन्ततः ॥ ११ ॥
 षोडशश्चापि घस्रेषु यैकैकस्मिन् सडस्रकम् ।
 पायसैर्जुडुयुर्विप्राः वित्त शाड्य विवर्जिताः ॥ १२ ॥
 पुंसूक्तोक्ताभिरेताभिः ऋग्भिः षोडशभिस्ततः ।
 ब्राडमणान् भोजयेत् पश्चात् यथा विधि विधानतः ॥ १३ ॥

સન્તાનં વિષ્ણુ સદૃશમવાપ્નુયાદચિરેણ વૈ ।
 તાવદ્દોમ ક્રિયાશક્તૌ દ્વાદશાહં હુવેદ્ વ્રતી ॥ ૧૪ ॥
 તદદશક્તો ષડ્દિનં વા વિત્ત શાઠ્યં ન કારયેત્ ।
 ઉત્તમં ષોડશ દિનં દ્વાદશાહં તુ મધ્યમમ્ ॥ ૧૫ ॥
 અધમં ષડહં પ્રોક્તં શક્તૌ કુર્યાત્ ક્રિયોત્તમમ્ ।
 શક્તૌ સત્યાન્તુ યો મૂઢઃ કારયેન્ મધ્યમાધમૌ ॥ ૧૬ ॥
 નાવાપ્નોતિ સ સન્તાનં વિષ્ણુ પ્રીતિં ન સંશયઃ ।
 તસ્માત્ સર્વ પ્રયત્નેન કારયેત્ ઉત્તમં સુધીઃ ॥ ૧૭ ॥
 હોમાશક્તૌ જપેત્તાવત્ તદદશક્તૌ સકૃદ્ધનેત્ ।
 વિષ્ણુ ઋક્ષે વા માસિ દ્વાદશ્યાં સિત કૃષ્ણયોઃ ॥ ૧૮ ॥
 યદા કદા વા પું યજ્ઞે માનસં વૈ પ્રવર્તતે ।
 તદારભ્ય દિનેષ્વેષુ ષોડશેષ્વપિ તં યજ્ઞેત્ ॥ ૧૯ ॥
 દ્વાદશ્યાં વા યથા વિષ્ણુ તારે વા ષોડશં દિનમ્ ।
 ભવેત્તથા પું હવનં આરભેત વિચક્ષણઃ ॥ ૨૦ ॥
 વિશેષતો ગર્ભ ચિહ્ને સમ્પ્રાપ્તે તુ તૃતીયકે ।
 માસિ ષોડશ ઘસ્રેષુ કુર્યાત્ પું હવનં બુધઃ ॥ ૨૧ ॥
 એવં કુર્યાચ્ચતુર્થે વા પચ્ચમે માસિ વા તતઃ ।
 મહા વિષ્ણુ પ્રસાદેન પુત્ર પ્રાપ્તિર્ભવેદ્ ધ્રુવમ્ ॥ ૨૨ ॥
 ઊર્ધ્વં ન કુર્યાદ્ ગર્ભસ્થ શિશો સ્ત્રી પુંસ લક્ષણાત્ ।
 તતઃ પરં કૃતાદ્દોમાત્ શિશોરાયુષ્ય ધીર્ગુણાઃ ॥ ૨૩ ॥
 ભવેયુઃ સર્વ માસેષુ કુર્યાત્ પું સૂક્ત હોમકમ્ ।
 સ્ત્રી જન્મ વા પુત્ર જનિર્યથા ચિહ્નં તથા ભવેત્ ॥ ૨૪ ॥
 સા પ્રજાયુષ્ય ઘૈર્યાદિ સર્વ લક્ષણા સંયુતા ।
 એતત્ પું હવનાત્ પૂર્વમાચાર્યાત્ પુત્ર સિદ્ધયે ॥ ૨૫ ॥
 સન્તાન ગોપાલકાખ્યં વા મન્ત્રં સ્વીકૃત્ય ચારભેત્ ।
 આચાર્ય સોમયાજી ચેત્ શ્રોત્રિયો વાપિ કર્મઠઃ ॥ ૨૬ ॥
 વૃદ્ધો વા વયસા હીનઃ સ એવાચાર્યકો ભવેત્ ।
 ઇત્યં ષોડશ ઘસ્રેષુ ગતેષુ ચ તતઃ પરમ્ ॥ ૨૭ ॥

यावत् पञ्चम मासं वै तावदभ्यर्च्य केशवम् ।
नवनीत मये यन्त्रे नित्यं साष्ट सल्लस्रकम् ॥ २८ ॥
जपित्वा प्राशयेत् सद्यो गर्भिणी सुतमाप्नुयात् ।
जपेत्ततः परमपि गर्भस्थ तनयस्य हि ॥ २९ ॥
कुर्यात् प्रज्ञादि वृद्ध्यर्थमासृति द्विज सत्तमाः ।
त्रिरसा वृत्ति सलितं जपं कुर्यात् दिने दिने ॥ ३० ॥
प्रातः स्नानादिकं कृत्वा ध्यात्वा मनसि माधवम् ।
गाणेशमादौ सम्पूज्य प्रत्यूढस्थोपशान्तये ॥ ३१ ॥
ब्राह्मणानामनुज्ञां य कृत्वा कर्म समाचरेत् ।
अनुज्ञायां षोडश वा द्वादशाष्टौ य वापि षट् ॥ ३२ ॥
गृहीत्वा यतुरो वा कृच्छ्रन्तस्थार्धकं पुनः ।
दद्यादाचार्यवर्याय ऽथर्ममन्यद् द्विजन्मनम् ॥ ३३ ॥
सङ्कुल्य कामान्विविधान् मनो-वाक्कायकानपि ।
पुण्यालं तु ततः कृत्वा ऽयाचार्यं वृणुयात् ततः ॥ ३४ ॥
स्वकर्म निरतं शान्तं श्रोत्रियं कर्म कोविदम् ।
सन्तुष्ट मानसं सम्यक् दृष्टिद्रव्य कुटुम्बिनम् ॥ ३५ ॥
सोमयाज्युत्तमः प्रोक्तः तदलाभे पुरोक्तकः ।
दुकूल वस्त्र युगलं दक्षिणा कुण्डलादितिः ॥ ३६ ॥
आचार्यं पूर्वमभ्यर्च्य वृणुयाद्दर्भ दानतः ।
तेनैव कारयेत् कर्म पुं सूक्त उवनादिकम् ॥ ३७ ॥
कर्म ध्यानमना भूत्वा ऽयाचार्यं वशगो गृही ।
आचार्यो यजमानेन युक्तः षड्भिरथाष्टभिः ॥ ३८ ॥
यतुर्भिर्वाथ ऋत्विभिः पुं उवं कर्म चारभेत् ।
सङ्कुल्यमादौ कुर्वीत कलशाचार्यादिकं ततः ॥ ३९ ॥
स्वगृह्योक्त विधानेन कुर्यादाचार्यं गृह्यतः ।
उल्लेपन प्राणीतान्तं कृत्वा कर्म ततः परम् ॥ ४० ॥
ततः पुरुष सूक्तेन न्यसित्वा स्व शरीरके ।

डोम कुण्ड पुरो भागे कुम्भे विष्णु समर्चयेत् ॥ ४१ ॥
 द्रोण द्वयमितं धान्यं तदर्थं तद्गुलं ततः ।
 माषान् तदर्थं तस्मादर्थं तिलात्तत्र विभेत् कजम् ॥ ४२ ॥
 उपर्युपरि निक्षिप्य क्मात्तत्र घटं न्यसेत् ।
 द्रोण द्वयमितं कुम्भं त्रयुतान्तमयं तु वा ॥ ४३ ॥
 पञ्च पल्लव तत्वाद्यैर्नारिकेल इलेन च ।
 दश उस्त प्रमाणेन द्रुकुलेन च वेष्टयेत् ॥ ४४ ॥
 निधाय प्रतिमां तत्र दश निष्ठ सुवर्णतः ।
 निष्ठ स्वर्ण कृतां वापि यत्तुर्दस्तां मनोहराम् ॥ ४५ ॥
 विष्णुगुप्तां च निर्माय श्री गुणाज्य द्विभाङ्काम् ।
 या यान्विता कुम्भे वै निधाय पृथगर्चयेत् ॥ ४६ ॥
 पृथङ् पूजा क्रिया शक्त्या वैकस्मिन्वाग्निं याज्यया ।
 सखितं विष्णुमस्यर्थं ऋग्भिः षोडशभिः क्मात् ॥ ४७ ॥
 पृथङ् कृतायां पूजायां तत्र भू पूजनं न हि ।
 श्री सूक्तेन श्रियाः पूजा कुर्यात् सन्तान सिद्धये ॥ ४८ ॥
 यजमानं सपत्नीकं संलुत्युत्पत्ति संस्थितान् ।
 न्यासान् पुरुष सूक्तेन षोडशार्चनं वै द्विजः ॥ ४९ ॥
 ऋषय इत्युः-सूत न्यास विधिं न्यास विधानं च वद प्रभो ॥ ५० ॥
 सूत उवाच-अस्य श्री षोडशर्चस्य पुं सूक्तस्य मलर्षयः ॥ ५१ ॥
 अन्तर्यामी च भगवानृषिर्नारायणः स्मृतः ।
 छन्दोऽनुष्टुप् रमा भूमिः पुं विष्णुर्देवता मळान् ॥ ५२ ॥
 बीजं पुरुष अवेति नान्यः पन्थास्ततः परम् ।
 अेतावान् कीलकं प्रोक्तमिष्टार्थे विनियोजकः ॥ ५३ ॥
 अतो देवा षति च शक्यो जप्त्वा ततः क्मात् ।
 पुरुषाय मडद् ब्रह्म विष्णु रुद्राणिलेषु वै ॥ ५४ ॥
 पुरुषं योजयेत् पश्चात् यत्तुर्थ्यन्तेन विन्यसेत् ।
 अङ्गुष्ठादीन् लृटादीन् च न्यसित्वा ध्यानमाचरेत् ॥ ५५ ॥

गोक्षीराभं पुण्डरीकाक्षं यद्वाञ्जल्यं शङ्ख कौमोदकील्यम् ।
श्री भूमिल्यामर्चितं योग पीठे ध्यायेद्देवं पूजयेत् पौरुषेण ॥ ५६ ॥

एति ध्यात्वा मडाविष्णुं तत्पश्चात् न्यासमाचरेत् ।
वामाङ्गाधङ्गाचरणे ज्ञानरु युग्मेषु नाभौ ।
हृत्कण्ठां स द्वितय वदना क्षुत्तमाङ्गेषु मन्त्री ॥ ५७ ॥

पुं सूक्तस्थैर्न्यसितु मनुवित् संदृतौ शीर्ष पूर्वम् ।
स्पृष्टो नाभि प्रभृति हृदयान्तं स्थितौ च क्रमेण ।
एति न्यास त्रयं कृत्वा ल्याचार्यस्योपदेशतः ॥ ५८ ॥

वितते कदली पत्रे सात्रे निम्नाद्विदर्जिते ।
नवनीतं प्रसार्याथ तत्र पुं सूक्त यन्त्रकम् ॥ ५९ ॥

लिपित्वा तत्र पुरुषं श्री भूमि सङ्घितं यजेत् ।
नवनीत मये यन्त्रे यजमानोऽर्थयेद्भृदिम् ॥ ६० ॥

पुं सूक्तस्थैः सुमनुभिः षोडशैरुपचारकैः ।
ऋषय त्रियुः-व्यास देशिक तद्यन्त्रं विधानं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ ६१ ॥

एत्युक्तो मुनिभिः सम्यक् यन्त्रं ब्रूते मडामुनिः ।
श्री सूत उवाच-शृणुध्वं भो योगिवर्या वस्मि यन्त्रं सुतप्रदम् ॥ ६२ ॥

षट्कोणं कर्णिका मध्ये तारं साध्य समन्वितम् ।
सुदर्शनं षड्दण्डं षट्कोणेष्वस्य सन्धिषु ॥ ६३ ॥

तद्दण्डानि यत्तुष्पात्रे केशरेषु क्रमेण च ।
गोपालक यत्तुर्वर्णं मन्त्रस्थैर्कैकमक्षरम् ॥ ६४ ॥

दलेषु द्वादशार्णस्य त्रीणि त्रीण्यक्षराणि तु ।
अष्टपत्रे केशरेषु याष्टार्णै चैकमक्षरम् ॥ ६५ ॥

नृसिंहानुष्टुभो वर्णान् यत्तुश्चतुरस्तथा ।
सुदर्शनं द्वाष्ट वर्णान् केशरे षोडशस्थैः ॥ ६६ ॥

ऋयां पुरुष सूक्तस्य क्रमात् षोडशकं बलिः ।
मात्रकोर्णोर्लसद् वृत्तं भूपुरास्तत्र तारकम् ॥ ६७ ॥

यन्त्रं पुरुष सूक्तस्य पुत्रायु कीर्ति वर्द्धनम् ।
सर्व पाप हरं श्रीं धर्मार्थं सुभ मोक्षदम् ॥ ६८ ॥

आध्यावाहयेद्वेवमासनं तु द्वितीयया ।
 पादं तृतीयया दद्यात् यतुर्थार्धं समाचरेत् ॥ ६८ ॥
 पञ्चम्यायमनीयं तु षष्ठ्या स्नानं ततः परम् ।
 सप्तम्या वस्त्रं दानं वै चाष्टम्या तूपवीतकम् ॥ ७० ॥
 दधानवम्या गन्धं तु दशम्या पुष्पमर्पयेत् ।
 अेकादश्या तथा धूपं द्वादश्या तु प्रदीपकम् ॥ ७१ ॥
 त्रयोदश्यात्तु नैवेद्यं यतुर्दश्या कुसुमाञ्जलिम् ।
 प्रदक्षिणां पञ्चदश्या षोडश्याधापनं कृमात् ॥ ७२ ॥
 प्राण प्रतिष्ठां यन्त्रेण पुरोधस्तदनन्तरम् ।
 अग्रावभ्यर्चयेद्विष्णुं पूर्णोक्ते नैव वर्त्मना ॥ ७३ ॥
 स्वयं लोमे स्व वह्निः स्यादन्य लोमे तु लौकिकः ।
 ताम्बिः षोडशाम्बिः पूर्वं लुवेदाज्याहुतीः कृमात् ॥ ७४ ॥
 पञ्चवाहुतीस्ततस्ताम्बिः अवदानं विधानतः ।
 पुरोऽनुवाक्ये नैवात्र जुहुयात् सर्पिराहुतिः ॥ ७५ ॥
 समिधो जुहुयात्ताम्बिः अश्वत्थाः कृमशो द्विजाः ।
 अेकैक लोमतः पश्चाद्ग्रेर्दक्षिणतो द्विजाः ॥ ७६ ॥
 संस्थाप्य दर्भान् प्रागग्रान् अेकत्रे नासनच्छदान् ।
 अष्टौ संस्थाप्य यान्यत्र तथोदगपवर्गतः ॥ ७७ ॥
 अश्वत्थ पत्रमेकैकं स्थापयेद् ऋग्जपः कृमात् ।
 ताम्बिराज्याहुतीः कुर्यात् अेकैकस्या अथाहुतेः ॥ ७८ ॥
 कृमादश्वत्थ पत्रेषु स दण्डेषु यथाकृमम् ।
 ताम्बिः षोडशाम्बिश्चर्भिः उपस्तीर्यान् मधुर्षयः ॥ ७९ ॥
 उस्तेन जुहुयात् पत्रे लोममर्धमतः परम् ।
 कृमादश्वत्थ पत्रेषु निक्षिपेत् कृमात् पुनः ॥ ८० ॥
 ताम्बिराज्याहुतीः कुर्यात् अेकैकस्या तथाहुतेः ।
 पश्चाद् कृमाद् ऋग् जपः पायसान्यमिधाययेत् ॥ ८१ ॥
 यलच्छपच्छटैः यर्भिः पिधेयात् पायसान्यथा ।
 आचार्यो यजमानेन सार्धमृत्विभिरप्यथ ॥ ८२ ॥

जुहुयात् पायसं वह्नौ अष्टोत्तर सदस्रकम् ।
 षष्ठ्या वृत्त्या त्र्यधिकया षोडशानामृयां कृमात् ॥ ८३ ॥
 अष्टाधिकं सदस्रं तु भवेत् सङ्ख्या द्विजर्षभाः ।
 ततः स्वियष्ट कृतो भूत्वा रुद्रायाणामथो जपान् ॥ ८४ ॥
 अब्यातानां राष्ट्रभूतः प्रजापतिमतः परम् ।
 व्यस्ताश्च ज्योत्सुतीर्तुत्वा यदस्येति य मन्त्रकम् ॥ ८६ ॥
 अस्मिन् कर्मण्यनाज्ञात प्रायश्चित्तादिकं पुनः ।
 पूर्णाहुतिमथो हुत्वा तदन्ते गां सतर्षाकाम् ॥ ८६ ॥
 आचार्याय वरं दधात् ङोम शेषं समापयेत् ।
 पुनः पूजं य नैवेद्यं पायसं मोदकादिकम् ॥ ८७ ॥
 पञ्चास्य दीपं पश्चात् नूराजनमतः परम् ।
 प्रदक्षिणा नमस्कारः प्रार्थयेद् वाञ्छितं पुनः ॥ ८८ ॥
 कुम्भाद्गुद्रासयेद्द्वयं यन्त्रान्नोद्गासयेद्धरिम् ।
 सर्वदा श्रावणे मासे पुं सूक्त उवनं द्विजाः ॥ ८९ ॥
 ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दधात् यथा शक्ति ततः परम् ।
 आचार्याय विशेषेण गोद्वयं वत्स संयुतम् ॥ ९० ॥
 अकैकस्मिन् दिनेत्येयं दक्षिणा दीयतां बुधैः ।
 आचार्यो यदि तुष्टः स्यात् सर्व शान्तिर्भविष्यति ॥ ९१ ॥
 आचार्यं दक्षिणा तस्माद् दीयतां प्रतिवासरम् ।
 कुम्भोपकरणं सर्वमाचार्याय निवेदयेत् ॥ ९२ ॥
 हरि लक्ष्मी प्रतिमयोर्नक्तं कुर्यात्तथार्थनम् ।
 तप्त क्षीरं तु नैवेद्यं प्राशयेद्दम्पती य तत् ॥ ९३ ॥
 ङोमान्ते प्रतिमा युग्मं स वस्त्रश्चैव दक्षिणाम् ।
 आचार्याय सदीपं वै दधात् सत्पुत्र सिद्धये ॥ ९४ ॥
 अतत् कर्म द्विधा प्रोक्तं समष्टि व्यष्टि भेदतः ।
 समष्टौ षोडशिनमेकं कर्म तथात्विजः ॥ ९५ ॥
 आषोडशिनं कुम्भे माघे क्षिप्तं दिने तु तत् ।

कुम्भात्रोद्भासयेद्देवमुत्थानं षोडशे दिने ॥ ९६ ॥
 सम्पात प्रासनं यापि ऋत्विगाचार्यं दक्षिणा ।
 अनुज्ञा सकृदेव स्यात् कुम्भ रत्नं च तत्समम् ॥ ९७ ॥
 ऋत्विंशं यजमानस्य तत्पत्न्या देशिकस्य च ।
 कर्म मध्ये तु नाशौचमन्त एव तु तद् भवेत् ॥ ९८ ॥
 व्यष्टौ प्रतिदिनं कुर्यादनुज्ञां गण पूजने ।
 अेकं कृच्छ्रमनुज्ञायां तदाचार्याय दीयताम् ॥ ९९ ॥
 कुम्भरत्नं स्वर्णं पुष्पमृत्विगाचार्यं दक्षिणाम् ।
 सम्पातः प्राशनं यापि नित्यं कुर्यादतन्द्रितः ॥ १०० ॥
 सम्पात प्रासनादेव गर्भं वृद्धिं दिने दिने ।
 तस्मादिदं कर्म शिष्टाः कुर्वन्ति व्यष्टिं रूपतः ॥ १०१ ॥
 कर्मारम्भस्तत्सामासिर्वै तद् द्विवसे भवेत् ।
 द्विया मध्ये तु तत् कर्तुस्तत्पत्न्या देशिकस्य च ॥ १०२ ॥
 आशौचाद्यन्तरायश्चेत् स्वियेष्टं कर्म तदन्ततः ।
 कुर्यादतो व्यष्टिरेव कार्या सन्तान सिद्धये ॥ १०३ ॥
 यजमानोश्च तत्पत्न्यै क्मात् सम्पातमादितः ।
 दद्यात् ऋग्जप पूर्वं तु तत्प्राश्य ततः परम् ॥ १०४ ॥
 तेनैवाश्वत्थ पत्रेण कुम्भ तोयं पिबेत् क्मात् ।
 अेवं प्रतिदिनं कुर्यात् सम्पात प्रासनं तथा ॥ १०५ ॥
 प्रतिमा युगलश्चैव कुम्भ युग्मं सदक्षिणम् ।
 वस्त्र युग्मं च विप्रेन्द्रा लोमान्ते षोडशे दिने ॥ १०६ ॥
 आचार्याय वै दद्यात् श्रुव सन्तान सिद्धये ।
 ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात् षड्रसैः क्षोधवर्जितः ॥ १०७ ॥
 आशीर्वादं भोजनान्ते कुर्याद् ब्राह्मण दक्षिणाः ।
 यथा शक्तिं दृशेत् पश्चादाचार्याय विशेषतः ॥ १०८ ॥
 सम्भावनां तथा तोषं गो वस्त्रादि समन्वितम् ।
 छन्दोगानां बहूयानां कुर्यात् स्वियेष्टं कृदाद्यः ॥ १०९ ॥

औत्तरं तन्त्रके स्व स्वसूत्रेणैव मुनीश्वराः ।
 अथवार्याय सूत्रेण कुर्यात् पुं उवनं सुधीः ॥ ११० ॥
 दिनानि षोडशैव वै कृत्वा पश्चात् परेऽहनि ।
 कुर्याद्भोमं विना सूर्य प्रतिमां य विना मुदा ॥ १११ ॥
 गोधूम तद्गुले प्रस्थ युग्मके सूर्य पूजनम् ।
 त्रिकाल पूजा तत्पश्चात्तद्दानञ्च समाचरेत् ॥ ११२ ॥
 प्रस्थद्वय मिते शुभ ध्याने धेनुं निधाय य ।
 सवत्सां पूजयेद्विप्राः सन्तान तिल लोमवत् ॥ ११३ ॥
 ततो नूतन वस्त्राणि जाया पति धृतानि वै ।
 उरिद्राक्तानि दीपार्घ्य पात्र युक्तानि मोदतः ॥ ११४ ॥
 आचार्यायैव दैवानि नान्यस्मै पुत्र सिद्धये ।
 आचार्येणैव वैलेप्यं नित्यं पुं सूक्त यन्त्रकम् ॥ ११५ ॥
 अन्येन विभितं येत्स्यात् सल पत्न्यात्मनाशनम् ।
 उत्तानपादश्च मडानिदं कृत्वामवान् ध्रुवम् ॥ ११६ ॥
 मार्कण्डेयं य तत्तात जयन्तं य शयीपतिः ।
 कीर्तिमान् तनयं लेभे यैतत् कर्म प्रभावतः ॥ ११७ ॥
 बडुनात्र किमुक्तेन सङ्गुणैश्च वदाम्यहम् ।
 मरीच्यादि मुनिश्रेष्ठा राजानश्चाप्यजगदयः ॥ ११८ ॥
 लब्ध्वाय्युत समान् पुत्रान् लेभिऽन्ते ऽय्युतालयम् ।
 ऋष्यशङ्खगोण कथितमिदं पुंसवनं नराः ॥ ११९ ॥
 ये कुर्वन्ति नरश्रेष्ठस्ते भवेयुः सपुत्रिणः ।
 लब्ध्वेऽसकलान् भोगान् प्राप्नुयुर्दरिभन्ततः ॥ १२० ॥
 एत्यादि सनत्कुमार संछितायामुत्तर भागे ऋष्यशङ्खगोक्त सन्तान याग विधिर्नामाष्ट सप्तति तमोऽध्यायः ॥

अथ ऋग्विधानोक्त सन्तान यागः

शुक्ल पक्षे शुभे वारे सु-नक्षत्रे सु गोचरे ।
 द्वादश्यां पुत्र कामाय यत् कुर्वीत वैष्णवम् ॥ १ ॥

दम्पत्योरुपवासः स्थाष्टेकादश्यां सुरालये ।
 ऋग्भिः षोडशभिः सम्यगर्थयित्वा जनार्दनम् ॥ २ ॥
 यरुं पुरुष सूक्तेन श्रपयेत् पुत्र काम्यया ।
 प्राप्नुयाद्द्विषणं पुत्रमथिरात् सन्तति क्षमम् ॥ ३ ॥
 द्वादश द्वादशीः सम्यङ् पयसा निर्वपेय्यरुम् ।
 यः करोति उयस्थस्याधाति विषणोः परं पदम् ॥ ४ ॥
 दुत्वाग्निं विधिवत् सम्यगृग्भिः षोडशभिर्बुधः ।
 कृताञ्जलि पुटो भूत्वा स्तवन्ताभिः प्रयोजयेत् ॥ ५ ॥
 केशवं मार्गशीर्षे तु पौषे नारायणं तथा ।
 माघवं माघमासे तु गोविन्दं क्वाणुने पुनः ॥ ६ ॥
 चैत्रे यैव तथा विषणुं वैशाखे मधुसूदनम् ।
 ज्येष्ठे त्रिविक्रमं विद्यादाषाढे वामनं विदुः ॥ ७ ॥
 श्रावणे श्रीधरं विधात् लृषीकेशं ततः परे ।
 आश्विने पद्मनाभं तु दामोदरं च कार्तिके ॥ ८ ॥
 द्वादशैतानि नामानि ऋष्यशृङ्गोऽञ्जनीन् मुनिः ।
 पूजयेन् मानसभिः सर्वान् कामान् समश्रुते ॥ ९ ॥
 आयुष्मन्तं सुतं सूते पर मेधा समन्वितम् ।
 धनवन्तं प्रजावन्तं धार्मिकं सात्विकं तथा ॥ १० ॥
 समिधोऽश्वत्थ वृक्षस्य दुत्वाग्निं जुहुयात् पुनः ।
 उपस्थानं दुताशस्य ध्यात्वार्यं मधुसूदनम् ॥ ११ ॥
 उविर्लोमं ततः कुर्यात् प्रत्ययं वाग्यतः शुचिः ।
 सूक्तेन जुहुयादाज्यमादावन्ते च पूर्ववत् ॥ १२ ॥
 उविः शेषं नमस्कृत्य नारी नारायणं पतिम् ।
 भक्षयित्वा उविः शेषं लब्धाशीः संविशेत् क्षणम् ॥ १३ ॥
 ततस्तु कृत्वेदं कर्म कर्त्तव्यं द्विज तर्पणम् ।
 द्वितीयं स्त्री निवर्तेत यावद् गर्भं न विन्दति ॥ १४ ॥
 अपुत्रा मृत पुत्रा वा या च कन्या प्रसूयते ।
 क्षिप्रं सा जनयेत् पुत्रं ऋष्यशृङ्गो यथाऽञ्जनीत ॥ १५ ॥

अर्चनं सम्प्रवक्ष्यामि विषणोरमित तेजसः ।
 यत् कृत्वा मुनयः सर्वे ब्रह्म निर्वाण माप्स्युः ॥ १६ ॥
 अप्सवग्नौ हृदये सूर्ये स्थण्डिले प्रतिमासु च ।
 षट्सवेतेषु उदरेः सम्यगर्चनं मुनिभिः स्मृतम् ॥ १७ ॥
 अग्नौ क्रियावतां देवो द्रिषि देवो मनीषिणाम् ।
 प्रतिमा स्वल्प बुद्धीनां योगिनां हृदये हरिः ॥ १८ ॥
 तस्य सर्वगतत्वाच्च स्थण्डिले भवतात्मनाम् ॥ १९ ॥
 दधात् पुरुष सूक्तेन यः पुष्याएथप अथ वा ।
 अर्चितं स्याज्जगदिदं तेन सर्वं यरायरम् ॥ २० ॥
 अनुष्टुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुभन्तस्य देवता ।
 पुरुषोऽथ जगद्धीजमृषिर्नारायणः स्मृतः ॥ २१ ॥
 नारायण मडाबाडो शृणुष्वैकं मडाप्रभो ।
 वक्ष्ये पुरुष सूक्तस्य विधानं त्वर्चनं प्रति ॥ २२ ॥
 अग्निं कार्यं जप विधिं स्तोत्रञ्चैव तदात्मकम् ।
 स्नात्वा यथोक्त विधिना प्राङ्मुपः शुद्ध मानसः ॥ २३ ॥
 प्रथमां विन्ध्यसेद्रामे द्वितीयां दक्षिणे करे ।
 तृतीयां वाम पादे य यतुर्थी दक्षिणे न्यसेत् ॥ २४ ॥
 पञ्चमीं वाम जानुनि षष्ठीं वै दक्षिणे न्यसेत् ।
 सप्तमी वाम कुक्षौ तु अष्टमीं दक्षिणे न्यसेत् ॥ २५ ॥
 नवमी नाभि देशे तु दशमीं हृदये न्यसेत् ।
 अेकादशीं कण्ठदेशे द्वादशीं वाम बाहुके ॥ २६ ॥
 त्रयोदशीं दक्षिणे य आस्ये चैव यतुर्दशीम् ।
 अक्षयोः पञ्चदशीं चैव षोडशीं मूर्ध्नि विन्ध्यसेत् ॥ २७ ॥
 अथ न्यास विधिं कृत्वा पश्चात् पूजा समारभेत् ।
 यथा देहे तथा देवे न्यासं कृत्वा विधानतः ॥ २८ ॥
 आध्यावाहयेद्देवमृथा तु पुरुषोत्तमम् ।
 द्वितीययासनं दधात् पादं चैव तृतीयकम् ॥ २९ ॥

अर्घ्यं यत्तुर्थ्यां दातव्यं पञ्चम्यायमनीयकम् ।
 षष्ठ्या स्नानं प्रकुर्वीत सप्तम्या वस्त्रमेव तु ॥ ३० ॥
 यज्ञोपवीतमष्टम्या नवम्या यानुलोपनम् ।
 पुण्यं दशम्या दातव्यमेकादश्या तु धूपकम् ॥ ३१ ॥
 द्वादश्या दीपकं दद्यात् त्रयोदश्या निवेदनम् ।
 यतुर्दश्या नमस्कारं पञ्चदश्या प्रदक्षिणाम् ॥ ३२ ॥
 षोडश्याद्वासनं कुयद्वैवदेवस्य यद्विष्णुः ।
 स्नाने वस्त्रे च नैवेद्ये दद्यादायमनीयकम् ॥ ३३ ॥
 ततः प्रदक्षिणां कृत्वा जपं कुर्यात् समाहितः ।
 यथाशक्ति जपित्वा तु सूक्तं तस्मै निवेदयेत् ॥ ३४ ॥
 देवस्य दक्षिणे पार्श्वे कुण्डं स्थाण्डिलमेव वा ।
 ततः कारयेत् प्रथमेनैव द्वितीयेन तु प्रोक्षणाम् ॥ ३५ ॥
 तृतीययाग्निमाध्याख्यतुर्थ्या च समिन्धनम् ।
 पञ्चम्याजयस्य श्रपणं यरोश्च क्षपणं तथा ॥ ३६ ॥
 षष्ठेनैवाग्नि मध्ये तु कल्पयेत् पद्ममासनम् ।
 शिन्तयेद्देवदेवेशं कालानल समप्रभम् ॥ ३७ ॥
 ततो गन्धं च पुष्पं च धूप दीप निवेदनम् ।
 अनुज्ञाप्य ततः कुर्यात् सप्तम्यादि यथा क्रमम् ॥ ३८ ॥
 समिधस्तावतीः पूर्वं जुहुयादभिधारिताः ।
 ततो धृतेन जुहुयाद्यरुणा च ततः पुनः ॥ ३९ ॥
 अथैवं लुत्वा ततश्चैवमनुज्ञाप्य यथा क्रमम् ।
 अग्नेर्भगवतस्तस्य समीपे स्तोत्रमुख्यरेत् ॥ ४० ॥
 जितं ते पुण्डरीकाक्षं नमस्ते विश्व भावन ।
 सुब्रह्मण्य नमस्तेस्तु मङ्गापुरुष पूर्वाङ्ग ॥ ४१ ॥
 नमो हिरण्यगर्भाय प्रधानव्यक्त रूपाय ।
 ॐ नमो वासुदेवाय शुद्ध ज्ञान स्वरूपाय ॥ ४२ ॥
 देवानां दानवानां च सामान्यमसि दैवतम् ।

सर्वदा शरणं द्रुद्धं भ्रजामि शरणं तव ॥ ४३ ॥
 ओकस्त्वमसि लोकस्य स्रष्टा संसारकस्तथा- ।
 ऽव्यक्तश्चानुमन्ता य गुण माया समावृतः ॥ ४४ ॥
 संसार सागरं घोरमनन्त क्लेश भाजनम् ।
 त्वामेव शरणं प्राप्य निस्तरन्ति मनीषिणः ॥ ४५ ॥
 न ते रूपं न चाकारो नायुधानि न चास्पदम् ।
 तथापि पुरुषाकारो भक्तानां त्वं प्रकाशसे ॥ ४६ ॥
 नैव किञ्चिदसाध्यं ते न य साध्योऽसि कथयित् ॥ ४७ ॥
 कार्यार्थां करणं पूर्वं वयसां वाच्यमुत्तमम् ।
 योगिनां परमां सिद्धिं विन्दन्ति परमं विदः ॥ ४८ ॥
 अहं भीतोऽस्मि देवेश संसारेऽस्मिन् मडा भये ।
 त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष न जाने परमं पदम् ॥ ४९ ॥
 कालेष्वपि य सर्वेषु दिक्षु सर्वासु चाच्युत ।
 शरीरे य गतौ वापि वर्तते मे मङ्गलं भयम् ॥ ५० ॥
 त्वत् पाद कमलादन्यत्र मे जन्मान्तरेष्वपि ।
 निमित्तं कुशलस्यास्ति अयं गच्छामि सद्गतिम् ॥ ५१ ॥
 ज्ञानं यद्विदं प्राप्तं यद्विदं ज्ञानमर्जितम् ।
 जन्मान्तरेऽपि मे देव माभूदस्य परिक्षयः ॥ ५२ ॥
 दुर्गतावापि जातस्य त्वद्गतो मे मनोरथः ।
 यद्वि नाथं न विन्देयं तावतास्मि कृती सदा ॥ ५३ ॥
 अकाम कलुषं चित्तं मम ते पादयोः स्थितम् ।
 कामये विषणु पादौ तु सर्वं जन्मसु डेवलम् ॥ ५४ ॥
 पुरुषस्य हरेः सूक्तं स्वर्ग्यं धन्यं यशस्करम् ।
 आत्मज्ञानमिदं पुण्यं योग ज्ञानमिदं परम् ॥ ५५ ॥
 धृत्येव मनया स्तुत्या स्तुत्या देवं दिने दिने ।
 किङ्करोऽस्मीति चात्मानं देवायैव निवेदयेत् ॥ ५६ ॥
 कृलाडारो भवेन्मासं पश्यत्यात्मानमात्मनि ।

इलानि भुक्तोपसेवन् मासमदृभिश्च वर्तयेत् ॥ ५७ ॥

अरण्य निवसेन्नित्यं जपन्नेतमृषिं सदा ।

त्रिस्त्रिषवण कालेषु स्नायाद्यस्य समाहितः ॥ ५८ ॥

आदित्यमुपतिष्ठेन सूक्तेनानेन नित्यशः ।

आज्याहुतीरनेनैव हुत्वैतं चिन्तयेद्दृषिम् ॥ ५९ ॥

उर्ध्वं मासात् इलाडारात् त्रिभिर्वर्षैर्जयेद्विवम् ।

तद् भक्तस्तन्मनायुक्तो दशवर्षाण्यनन्यभाक् ॥ ६० ॥

साक्षात् पश्यति तं देवं नारायणमनामयम् ।

ग्राह्यमत्यन्त यत्नेन त्वष्टारं जगतोऽव्ययम् ॥ ६१ ॥

गृहस्थ धर्मो वर्तेत न्याय वृत्तः समाहितः ।

अेतदेवं चिन्तयेत नारायणमनामयम् ॥ ६२ ॥

अति पातक संयुक्तं कालेन सुकृती भवेत् ।

येन येन य कामेन जपेद्विमं ऋषिं सदा ॥ ६३ ॥

स सकाम समृद्धः स्याच्छ्रद्धानस्य कुर्वतः ।

डोमं वाप्यथवा जाप्यमुपहारमथो यरुम् ॥ ६४ ॥

कुर्वीत येन कामेन तत् सिद्धिमवधारयेत् ।

ज्ञाति श्रेष्ठ्यं भद्रद्वित्तं यशो लोके परां गतिम् ॥ ६५ ॥

पापेन विप्र मोक्षस्तु तत् सिद्धिमवधारयेत् ।

ज्ञान गम्यं परं सूक्ष्मं व्याप्य सर्वं व्यवस्थितम् ॥ ६६ ॥

ग्राह्यमत्यन्त यत्नेन ब्रह्माभ्येति सनातनम् ।

सदस्रशीर्षेति सूक्तं सर्वं काम इवप्रदम् ॥ ६७ ॥

वेद गर्भ शरीरेण स वै नारायण स्मृतः ।

ब्रह्मेन्द्र रुद्र पर्जन्या अत्र सूक्ते व्यवस्थिताः ॥ ६८ ॥

अत्रस्थमेतद् द्रष्टव्यं जगत् स्थावर जङ्गमम् ।

अतः सम्पठ्यमानोऽपि भक्तिं न परिहारयेत् ॥ ६९ ॥

भक्तानुकम्पी भगवान् श्रयते पुरुषोत्तमः ।

पूजार्थं तस्य देवस्य वनात् स्वयमुदाहृतात् ॥ ७० ॥

आरण्यक विधानेन निर्वपेत् प्रत्यङ् यरुम् ।
 नारायणाय स्वाहेति मन्त्रान्ते जुहुयाद्धविः ॥ ७१ ॥
 आसदस्नात्ततश्चाक्षुर्दिव्यं ढोतुर्दधाति सः ।
 अपि वा यरु सादस्रं तत्रेणैकेन निर्वपेत् ॥ ७२ ॥
 यावन्तो वापि शक्यन्ते अह्ना सर्वान् समापयेत् ।
 सदस्रस्येष्टितानां च कामानां लभते हृलम् ॥ ७३ ॥
 पुरुषायुः समायुक्तः सिद्धो वापि यरेन् महीम् ॥ ७४ ॥
 अेतत्तु यः पठति डेवलमेव सूक्तं नारायणस्य यरण्णावभिवन्ध नित्यम् ।
 पाठेन तेन परमेण सनातनस्य स्थानं जरा मरण वर्जितमेव विषणोः ॥ ७५ ॥
 ढविष्याग्रौ जले पुष्पैर्ध्यानिन ढृदये ढरिम् ।
 यजन्ति सूरयो नित्यं जपेत रवि मण्डले ॥ ७६ ॥
 बिल्व पत्रं शमी पत्रं पत्रं ढृङ्गारकस्य च ।
 मालती कुश पद्मं च सधस्तुष्टिकरं ढरेः ॥ ७७ ॥
 यत्रैतत् पठ्यते डिञ्चित्तद् ध्यायेन् मनसैव तु ।
 सम्पाद्य तत् प्रसादास्य देवदेवस्य चङ्किलाः ॥ ७८ ॥
 पत्रैश्च पुष्पैश्च हृलैश्च द्रिव्यैरकीत लघैश्च सदैव सत्सु ।
 ढक्त्यैक लभ्ये पुरुषे पुराणे ढुक्त्यै डिमर्थं डिद्यते तु यत्नः ॥ ७९ ॥
 ढत्येवढुक्तः पुरुषस्य विषणोरथां विधिर्विषणु कुमार नाम्ना ।
 ढुक्त्यैक मार्गं प्रतिढोधनाय दृष्ट्वा विधानं त्विड नारदोक्तम् ॥ ८० ॥

। ढति ।

हृलश्रुतिः

पुत्रार्थे शालिढीजेन धनार्थे बिल्व पत्रकैः ।
 दूर्वाभिरायुष्णामस्तु पुष्टिकामस्तु वेतसैः ॥
 कन्या कामस्तु लाजाभिः, पशुकामो धृतेन तु ।
 विधा कामस्तु पालाशैर्दशांशेन तु ढोमयेत् ॥

धान्य कामो यवैश्चैव गुग्गुलेन रिपुक्षये ॥

तिवैरारोग्य कामस्तु ब्रीडिभिः सुष्पमश्रुते ॥ (तन्त्रसार)

पुत्रकामः पुरुष सूक्तेन तर्पणं मार्जनं च कृत्वा श्रीवैष्णवान् भोजयेदिति ग्रन्थ विस्तार भयादिकं न लिप्यते ।
अर्थानुसन्धान पुरस्सरं भगवतो नारायणस्य षोडशर्यस्य पुरुष सूक्तस्य न्यासं पाठं पूजां लोभं तर्पणं मार्जनं श्री
वैष्णवावाधानं च कुर्वन् श्री वैष्णवः एतद् पुत्रादि सकल सौभाग्य निधानं परत्र परम सुष्प भाजनं भवतीति सर्वत्र
सर्वं मङ्गलम् ।

। एति पुरुष सूक्त पुश्चराणं सम्पूर्णां ।

अथ पुरुष सूक्त माहात्म्यम्

तावावां परमे व्योम्नि पितरौ जगतः परौ ।

अनुग्रहाय लोकानां स्थितौ स्वः परया श्रिया ॥ १ ॥ (लक्ष्मी तन्त्र)

कदायित् कृपयाविष्टौ जवानां छित काम्यया ।

सुष्पिनः स्युरिमे जवाः प्राप्स्युर्नो कथं त्विति ॥ २ ॥

उपायान्वेषणो यत्तौ परमेण समाधिना ।

मग्नावस्त्विति गम्भीरं शब्दं ब्रह्म मलोदधिम् ॥ ३ ॥

मथ्यमानात्ततस्तस्मात् सामर्ग्यजुष सङ्कुलात् ।

तत्सूक्तं मिथुनं दिव्यं दध्नी धृतमिवोत्थितम् ॥ ४ ॥

एतं पुरुष सूक्तं हि सर्व वेदेषु पठ्यते ।

ऋतं सत्यञ्च विष्यातमृषि सिंहेन चिन्तितम् ॥ ५ ॥ (व्यास)

ब्रह्म यज्ञं जपन् सूक्तं पुरुषं चिन्तयन् हरिम् ।

स सर्वान् जपते वेदान् साङ्गोपाङ्गान्विधानतः ॥ ६ ॥ (विष्णुधर्मोत्तरपुराण)

वेदेषु पौरुषं सूक्तं पुराणेषु च वैष्णवम् ।

भारते भगवद् गीता धर्मशास्त्रेषु मानवम् ॥ ७ ॥ (पद्म पुराण)

पौरुषं सूक्तमावर्त्यमुच्यते सर्वं किंलिङ्गिणात् ॥ ८ ॥ (यम स्मृति)

एधात् पुरुष सूक्तेन आपः पुष्पाणि यैव हि ।

अर्थितं स्याद्विदं तेन विश्वं भुवनं समकम् ॥ ९ ॥ (पाराशर स्मृति)

प्रति वेदं मलाभागं यत् सूक्तं पौरुषं स्मृतम् ।

सर्वं कर्मकरं पुण्यं पवित्रं पापं सूदनम् ॥ १० ॥ (पुष्कर संहिता)

अेडैकथा ऋया राम स्नातो दत्वा जलाञ्जलिम् ।
 पौरुषेण य सूक्तेन मुख्यते सर्व किल्बिषात् ॥ ११ ॥
 अन्तर्जल गतो जस्वा तथा सूक्तं तु पौरुषम् ।
 सर्व कल्मष निर्मुक्तो यथेष्टां लभते गतिम् ॥ १२ ॥
 अकामः पौरुषं सूक्तं जस्वा नित्यमतन्द्रितः ।
 नरो याति मडाभाग तद् विषणोः परमं पदम् ॥ १३ ॥
 पुरुषस्य हरेः सूक्तं स्वर्ग्यं धन्यं यशस्करम् ।
 आत्मज्ञानमिदं पुण्यं योग ज्ञानमिदं पदम् ॥ १४ ॥ (शौनक स्मृति)
 धृतोर्ध्वपुण्ड्रः परमेशितारं नारायाणं पूजयति स्म भक्त्या ।
 अधर्मादिभिः पौरुष सूक्त मन्त्रैः समाप्नुयाद् विषणु पदं मडात्मा ॥ (मडोपनिषद्)
 पौरुषेणैव सूक्तेन ततो विषणुं समर्थयेत् ॥ १६ ॥ (शाण्डिल्य स्मृति)
 अेषा वैषणवी नाम संछितैतां प्रयुञ्जन् विषणुं प्रीणाति ॥ १७ ॥ (ब्राह्मण)

अथ मुद्रलोपनिषद्

श्रीमत् पुरुष सूक्तार्थं पूर्णानन्द कलेवरम् ।
 पुरुषोत्तम विष्यातां पूर्णं ब्रह्म भवाम्यहम् ॥
 ॐ वाङ् मे मनसि प्रतिष्ठिता । मनो मे वाचि प्रतिष्ठितम् । आविरावीर्म अेषि वेदस्य म आशीस्थः श्रुतं मे । मा
 प्रडासीरनेनाधीतेनाडोरात्रात् सन्दधामि । ऋतं वदिष्यामि । सत्यं वदिष्यामि । तन्मामवतु । तद्भक्तारमवतु ।
 अवतु माम् । अवतु वक्तारमवतु वक्तारम् । हरिः ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।
 ॐ पुरुष सूक्तार्थं निर्णयं व्याख्यास्यामः । पुरुष संछितायां पुरुष सूक्तार्थः सङ्गडेण प्रोच्यते ।
 सडस्रशीर्षेत्यत्र स शब्दोऽनन्त वायकः ।
 अनन्त योजनं प्राड दशाङ्गुल वयस्तथा ॥ १ ॥
 तस्य प्रथमया विषणोर्दशतो व्याप्तिरिरीता ।
 द्वितीयया यास्य विषणोः कालतो व्याप्तिरुच्यते ॥ २ ॥
 विषणोर्भोक्षप्रदत्वं य कथितं तु तृतीयया ।
 अेतावानिति मन्त्रेण वैभवं कथितं हरेः ॥ ३ ॥
 अेतेनैव य मन्त्रेण यतुर्व्यूडो विभाषितः ।
 त्रिपादित्यनया प्रोक्तमनिरुद्धस्य वैभवम् ॥ ४ ॥

तस्माद् विराडित्यनया पाद नारायणाद् उदरेः ।
 प्रकृतेः पुरुषस्यापि समुत्पत्तिः प्रदर्शिता ॥ ५ ॥
 यत् पुरुषेणेत्यनया सृष्टि यज्ञः समीरितः ।
 साप्तास्यासन् परिधयः समिधश्च समीरितः ॥ ६ ॥
 तं यज्ञमिति मन्त्रेण सृष्टि यज्ञः समीरितः ।
 अनेनैव य मन्त्रेण मोक्षश्च समुदीरितः ॥ ७ ॥
 तस्मादिति य मन्त्रेण जगत् सृष्टिः समीरितः ।
 वेदाडमिति मन्त्राभ्यां वैभवं कथितं उदरेः ॥ ८ ॥
 यज्ञेनेत्युपसंभारः सृष्टेर्मोक्षस्य येरितः ।
 य अेवमेतज्जानाति स ङि मुक्तो भवेदिति ॥ ९ ॥

(अध्याय १)

अथ तथा मुद्गलोपनिषदि पुरुष सूक्तस्य वैभवं विस्तरेण प्रतिपादितम् ।
 वासुदेव षन्द्रायभगवज्ज्ञानमुपदिश्य पुनरपि सूक्ष्म श्रवणाय प्रणतायेन्द्राय परम रडस्यभूतं पुरुष सूक्ताभ्यां
 भाएड द्वयाभ्यामुपदिशत् ।
 भाएडावुच्येते ।
 योऽयमुक्तः स पुरुषो नाम रुपज्ञानागोचरं संसारिणामिति दृर्ज्ञेयं विषयं विडाय क्लेशादितिः सङ्खिलिष्ट देवादि
 जिडीर्षया सडस्र कलावयव कल्याणं दृष्ट मात्रेण मोक्षदं वेषमाददे ।
 तेन वेषेण भूम्यादि लोडं व्याघ्यानन्त योजनमत्यतिष्ठत् ।
 पुरुषो नारायणो भूतं भव्यं भविष्यव्यासीत् ।
 स अेष सर्वेषां मोक्षदश्चासीत् ।
 स य सर्वस्मान् मडिभ्रो जयायात् ।
 तस्मान्न डोऽपि जयायान् ।
 मडापुरुष आत्मानं यतुर्धा कृत्वा त्रिपादेन परमे व्योम्नि यासीत् ।
 षतरेण यतुर्थेनानिरुद्ध नारायणेन विश्रान्यासन् ।
 स य पाद नारायणो जगत् स्रष्टुं प्रकृतिमजनयत् ।
 स समृद्ध कायः सन् सृष्टि कर्म न जङ्गिवान् ।
 सोऽनिरुद्ध नारायणस्तस्मै सृष्टिमुपादिशत् ।
 अज्मन् स्तवेन्द्रियाणि याजकानि ध्यात्वा कोशभूतं दृढे ग्रन्थि कलेवरं उविर्ध्यात्वा मां उविर्भुञ्जं ध्यात्वा वसन्त
 कालमाज्यं ध्यात्वा ग्रीष्ममिधमं ध्यात्वा शरदृतुं रसं ध्यात्वैव मग्नौ दुत्वाङ्ग स्पशात् कलेवरो वज्रं डीष्यते ।

ततः स्व कार्यान् सर्व प्राणि ज्वान् सृष्ट्वा पश्चादाः प्रादुर्भविष्यन्ति ।

ततः स्थावर जङ्गमात्मकं जगद् भविष्यति ।

अतेन ज्वात्मनोर्योगेन मोक्ष प्रकारश्च कथित इत्यनुसन्धेयम् ।

य इमं सृष्टि यज्ञं जानाति मोक्ष प्रकारं य सर्वमायुरेति ॥ २ ॥

अेको देवो बहुधा निविष्ट अजायमानो बहुधा विजायते ।

तामेतमग्निरित्यध्वर्यव उपासते ।

यजूरित्येष डीदं सर्व युनक्ति ।

सामेति छन्दोगाः ।

अेतस्मिन् डीदं सर्व प्रतिष्ठितम् ।

विषमिति सर्पाः ।

सर्प इति सर्पविदः ।

उर्गिति देवाः ।

रथिरिति मनुष्याः ।

मायेत्यसुराः ।

स्वधेति पितरः ।

देवजन इति देवजन विदः ।

रुपमिति गन्धर्वाः ।

गन्धर्व इत्याप्सरसः ।

तं यथा यथोपासते तथैव भवति ।

तस्माद् ब्राह्मणः पुरुष रुपं परं ब्रह्मैवाडमिति भावयेत् ।

तद्रूपो भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥

तद् ब्रह्म तापत्रयातीतं षट् कोष विनिर्मुक्तं षडूर्मि वर्जितं पञ्च कोशातीतं षड्भावा विकार शून्यमेवमादि सर्व विलक्षणं भवति । तापत्रयं त्वाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकं कर्तृ-कर्म कार्यं ज्ञातृ ज्ञेय भोक्तृ भोग भोग्यमिति त्रिविधम् ।

त्वद् मांस शोणितस्थि स्नायु मज्जाः षट् कोशाः ।

काम क्रोध लोभ मोह मद मात्सर्यमित्यदि षडूर्गः ।

अन्नमय प्राणमय मनोमय विज्ञानमयानन्दमया इति पञ्च कोशाः ।

प्रियात्म जनन वर्धन परिणाम क्षय नाशाः षड्भावाः ।

अशनाया पिपासा शोक मोह जरा मरणानीति षडूर्मयः ।

कुल गोत्र जाति वार्णाश्रम रुपाणि षड्भ्रमाः ।

अेतद्योगेन परम पुरुषो ज्वो भवति नान्यः ।

य अेतदुपनिषदं नित्यमधीते सोऽग्निपूतो भवति ।

स वायु पूतो भवति ।

स आदित्य पूतो भवति ।

अरोगी भवति ।

श्रीमांश्च भवति ।

पुत्र पौत्रादिभिः समृद्धो भवति ।

विद्वांश्च भवति ।

महा पातकात् पूतो भवति ।

सुरा पानात् पूतो भवति ।

अगम्या गमनात् पूतो भवति ।

मातृ गमनात् पूतो भवति ।

दुहितृ स्नुषाभिः गमनात् पूतो भवति ।

स्वर्णं स्तेयात् पूतो भवति ।

वेदि जन्म डानात् पूतो भवति ।

गुरोरशुश्रूषणात् पूतो भवति ।

अयाज्य याजनात् पूतो भवति ।

अभक्ष्य भक्षणात् पूतो भवति ।

उग्र प्रतिग्रहात् पूतो भवति ।

परदार गमनाद् पूतो भवति ।

काम क्रोध लोभ मोहैर्घ्यादिभिरबाधितो भवति ।

सर्वेभ्य पापेभ्यो मुक्तो भवति ।

४७ जन्मनि पुरुषो भवति ।

तस्मादेतत् पुरुष सूक्तार्थमिति रडस्यं राज गुड्यं देव गुड्यं गुड्यादपि गुड्यतरं नादीक्षितायोपदिशेत् ।

नानूयानाय ।

न बडु भाषिणे ।

नाग्निवादिने ।

नासंवत्सर वेदिने ।

नातुष्टाय ।

नानधीत वेदायोपदिशेत् ।

गुरुश्रेयं विष्णुश्रीं देशे पुण्य नक्षत्रे प्राणानायम्य पुरुषं ध्यायन् उपसन्नाय शिष्याय दक्षिणं कर्णं पुरुष

सूक्तार्थमुपदिशेद्भिद्रान् ।

न बडुशो वदेत् ।

यातयामो भवति ।

असकृत् कर्णमुपदिशेत् ।

अेतत् दुर्वाणोऽध्येताध्यापकश्च षड् जन्मनि पुरुषो भवतीत्युपनिषद् ॥ ४ ॥

एति मुद्रलोपनिषत् समाप्ता ।

अथ यकाञ्ज माण्डल देवता पूजा विधिः

(श्री रामानुजाचार्य परम्परायां विश्वकसेनाचार्येण उपदिष्टः)

अथ श्री वैष्णवः शुचिः प्रयतः पीताम्बर-धरः श्री यूर्ण युक्त द्वादश श्वेतोर्ध्व-पुण्ड्र धरः तुलसी नलिनाक्ष माला धरः प्रधान वेद्यां श्वेत वस्त्रं प्रसार्य तत्र यकाञ्ज माण्डलमालिष्य तत्र स्थितानां देवानां षोडशोपचारैः पूजनं कुर्यात् ।

प्राञ्जमुषो यजमानः दर्भेष्वसीनो दर्भान् धारयमाणः पवित्रपाणिः । ॐ अय्युताय नमः । ॐ अनन्ताय नमः । ॐ गोविन्दाय नमः । एति मन्त्र त्रयेण दक्षिण उस्तेन पृथक् पृथक् त्रिरायम्य शुद्धोदकेन स्व दक्षिण उस्तेन प्रक्षाल्यासून् संस्पृश्य प्राणानायम्य करे साक्षत पुष्प कुल जल द्रव्याण्यादाय । उरिः ॐ तत्सत् गोविन्द गोविन्द गोविन्द अद्येत्यादि अस्यां शुभ पुण्य तिथौ अस्मिन् कर्मणि भगवदाज्ञया भगवत् डैङ्कर्यत्वेन प्रधान वेद्यां श्री यकाञ्ज माण्डले देवानां स्थापनं पूजनं च करिष्ये-एति सङ्कलय ।

लक्ष्मीनाथ समारम्भां नाथ यामुन मध्यमाम् ।

अस्मदाचार्य पर्यन्तां वन्दे गुरु परम्पराम् ॥ १ ॥

श्रीशं श्रीसैन्याथं वकुलधरमुनिं नाथ पङ्केरुडाक्षौ,

श्री रामं यामुनेयं वरमपि य मलापूर्णां रामानुजाचार्यौ ।

गोविन्दं भट्टवेदान्त्यथ वरकलिजिद्वंश दासांश्च कृष्णाम्,

लोकार्यं शैलनाथं वरवर मुनिमप्यलं चिन्तयामि ॥ २ ॥

एति गुरु परम्परामनुसन्धाय पुण्याल जलेन-

येन देवाः पवित्रेण आत्मानं पुनाते सदा । तेन सलस्रधारेण पावमान्यः पुवन्तु माम् ।

एत्यात्मानं पूजा सामग्रीं च सम्प्रोक्ष्य दक्षिण उस्तेन पीताक्षतात् गृहीत्वा आवालयेत् । तद् यथा-

यस्मिन्मूयः साम यजुषि यस्मिन् प्रतिष्ठिता रथनाभाविवाराः ।

यस्मिंश्चितं सर्वमोतं प्रजानां तन्मे मनः शिव सङ्कल्पमस्तु ॥ (यजु, ३४/५)

मध्ये पीत कर्णिकायाम्-ओं मन्त्राध्वने नमः-मन्त्राध्वानमावालयामि-एति मन्त्राध्वानमावालय अर्घ्यं पाद्यायमन स्नान वस्त्रोपवीत गन्ध पुष्प धूप दीप नैवेद्यायमन ताम्बूल पूगीकृल दक्षिणा नमस्कृरैः पूजयेत् ॥ १ ॥

तत्त्वा यामि ब्रह्मणो वन्दमानस्तदा शास्ते यजमानो हविर्भिः ।

अलेऽमानो वरुणोऽल ओध्यरुशंस मा न आयुः प्र मोषीः ॥ (यजु, १८/४९, २१/२)

ॐ तत्त्वाध्वने नमः-तत्त्वाध्वानमावालयामि-एत्यरुणो केशरेषु तत्त्वाध्वानमावालय सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ २ ॥

वेदाडमेतं पुरुष मडान्तमादित्यवर्णा तमसः परस्तात् ।

तमेव विदित्वाऽतिमृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय । (श्वेताश्वतर उपनिषद्, ३/७)

दलेषु-ओं वार्णाध्वने नमः वार्णाध्वानमावाडयामि-इति वार्णाध्वानमावाड्य समर्थयेत् ॥ ३ ॥

श्रीणि पदा विचक्रमे विषणुर्गोपा अदाभ्यः । अतो धर्माणि धारयन् ।

(ऋक्, १/२२/१८, साम, १६७०, वाज । यजु, ३४/४३, तैत्तिरीय ब्राह्मण, २/४/६/१)

नाभौ-ओं पदाध्वने नमः पदाध्वनमावाडयामि-इति पदाध्वनमावाड्य प्रणामेत् ॥ ४ ॥

येनेदं भूतं भुवनं भविष्यत् परिगृहीतममृतेन सर्वम् ।

येन यज्ञास्तायते सप्तलोता तन्मे मनः शिव सङ्कल्पमस्तु ॥ (वाज । यजु । ३४/४)

अरुणारेषु- ॐ कालाध्वने नमः कालाध्वनमावाडयामि इति कालाध्वनमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ५ ॥

प्र तद् विषणु स्तवते वीर्येण मृगो न भूमिः कुशरो गिरिष्ठाः ।

यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्वधिक्यन्ति भुवनानि विश्वा ॥

(वाज । यजु । ५/२०, ऋक्, १/१५४/२, अथर्व, ७/२६/२-३, तैत्तिरीय ब्राह्मण, २/४/३/४, निरुक्त, १/२०)

नेमौ-ओं भुवनाध्वने नमः भुवनाध्वानमावाडयामि इति भुवनाध्वानमावाड्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणामेत् ॥

६ ॥

ततः इर्षिकास्थ शुक्लाष्टविन्दुषु नारायणाष्टाक्षरमन्त्राक्षराणि पूजयेत् । तद्यथा-

सडस्रश्रीर्षं देवं सडस्राक्षं विश्व शम्भुवं (सम्भवम्) ।

विश्वतः परमं नित्यं विश्वं नारायणं हरिम् । (मडोपनिषद्, १/५, यतुर्वेदोपनिषद्, २)

इति मन्त्रेण पूर्वं प्रथम विन्दौ-ओं ज्ञानस्वरूप कुमुद पाण्डर वार्णाय नमः, ज्ञान स्वरूप कुमुद पाण्डरमावाड्य-इति

ओङ्कारमावाड्य सर्वोपचारैः मूल मन्त्रप्रथमाक्षरं पूजयेत् ॥ ७ ॥

न डि तेषाममा यन नाध्वसु वारणेषु ।

इशे रिपुरघशंसः ॥ (यजु, ३/३२)

अग्निङोणे द्वितीय विन्दौ-नकाराय नमः- नकारमैश्वर्यं स्वरूपं पद्मरागायलाकारं आवाडयामि- इति मूलमन्त्र

द्वितीयाक्षरं नकारमावाड्य सम्यगर्थयेत् ॥ ८ ॥

मो षू ण इन्द्रात्र पुत्सु देवैरस्ति डि ष्मा ते शुष्मिन्नवयाः ।

मडश्चिदस्य मीढुषो यव्या डविष्मतो मरुतो वन्दते गीः ॥ (वाज । यजु, ३/४६)

दक्षिणे तृतीय विन्दौ- मोकाराय नमः-मोकारं शक्ति स्वरूपमञ्जनायलनिभमावाडयाम्-इति मूलमन्त्र तृतीयाक्षरं

मोकारमावाड्य पूजयेत् ॥ ९ ॥

नाना डि वान्देवडितं सडस्कृतं मा संसुक्षाथां परमे व्योमन् ।

सुरा त्वमसि शुष्मिणी सोम अेष मा मा डिंसीः स्वां योनिमाविशन्ती । (वाज । यजु, १८/७)

नैरृत्य कोणो यतुर्थं विन्दौ -नाकाराय नमः-नाकारं बल स्वरूपं काञ्चनायलनिभमावाडयामि-एति मूलमन्त्र
यतुर्थाक्षरं नाकारमावाडय षोडशोपयारैः पूजयेत् ॥ १० ॥

राया वयं ससवांसो भडेम डव्येन देवा यवसेन गावः । तां धेनुं मित्रावरुणा युवं नो विश्वाडा धत्तमनपस्कुन्तीमेष
ते योनिरृतायुभ्यां त्वा । (ऋक्, ४/४२/१०, यजु, ७/१०)

पश्चिमे पञ्चम विन्दौ - राकाराय नमः- राकारं तेजोरूपं निर्धूमाङ्गार सद्दृशमावाडयामि- एति मूलमन्त्र पञ्चाक्षरं
राकारमावाडय सर्वोपयारैः पूजयेत् ॥ ११ ॥

य आत्मदा बलदा यस्य विश्व उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।

यस्य छायाभृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय डविषा विधेम ॥

(ऋक्, १०/१२१/२, अथर्व, ४/२/१, १३/३/२४, यजु, २५/१३)

वायव्य कोणो षष्ठ विन्दौ-यकाराय नमः- यकारं वीर्यस्वरूपमयस्कान्त सद्दृश मावाडयामि एति मूलमन्त्र
षष्ठाक्षरमावाडय सम्यगर्ययेत् ॥ १२ ॥

प्रैतु वाञ्छु कनिङ्गाननदद्रासभः पत्वा ।

भरन्नग्निं पुरीष्यं मा पाद्यायुषः पुरा ।

वृषाग्निं वृषां भरन्नपां गर्भं समुद्रियम् ।

अग्न आयाडि वीतये ।

(यजु, ११/४६ ॥

उत्तरे सप्तविन्दौ-एाकाराय नमः -एाकारं बलस्वरूपमावाडयामि - एति मूलमन्त्र सप्तमाक्षरं एाकारमावाडय
सर्वोपयारैः पूजयेत् ॥ १३ ॥

यः प्राणदो निमिषतो मडित्वैक षड्राजा जगतो बभूव । य षशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय डविषा विधेम ।

(ऋक्, १०/१२१/३, यजु, २३/३, २५/११, तैत्तिरीय संडिता, ४/१/८/४, ७/५/१६/१, अथर्व, ४/२/२)

षडान कोणो अष्टम विन्दौ-यकाराय नमः-यकारं वीर्यस्वरूपमयस्कान्त सद्दृशमावाडयामि-एति- नारायण
मन्त्राष्टमाक्षरं यकारमावाडय पूर्वोक्त रीत्या षोडशोपयारैः सम्पूजय प्रणमेत् ॥ १४ ॥

ततोऽरुण केशरेषु पूर्वादि डमेण पूजयेत् । तद्यथा-

मनसः काममाडूतिं वायः सत्यमशीय ।

पशूनां रूप मन्नस्य रसो यशः श्रीः श्रयतां मयि स्वाडा ॥ (वाज ।

यजु, ३८/४)

ॐ श्रीं श्रियै नमः- श्रियमावाडयामि-एति पूर्व दलीय केशरेषु श्रियमावाडय सर्वोपयारैः पूजयेत् ॥ १५ ॥

आर्द्रां पुः (यः)कशिणीं पु (य)ष्टिं सुवर्णां डेममालिनीम् ।

सूर्या डिरण्मयीं लक्ष्मीं जतवेदो म आवड ॥ (श्री सूक्त, १४)

ૐ પું પુષ્ટ્યૈ નમઃ- પુષ્ટિમાવાહયામિ- ઇતિ અગ્નિ કોણ દલીય કેશરેષુ સરસ્વતીમાવાહ્ય પૂર્વોક્તરીત્યા સર્વોપચારૈઃ પૂજયેત્ ॥ ૧૭ ॥

રયિશ્ચ મે રાયશ્ચ મે પુષ્ટં ચ મે પુષ્ટિશ્ચ મે વિભુ ચ મે પ્રભુ ચ મે પૂર્ણ ચ મે પૂર્ણતરં ચ મે કુચવં ચ મેડક્ષિતં ચ મેડનં ચ મે ક્ષુચ્ય મે યજ્ઞેન કલ્પન્તામ્ ॥ (યજુ, ૧૮/૧૦)

ૐ પ્રીં પ્રીત્યૈ નમઃ પ્રીતિમાવાહયામિ- ઇતિ નૈરુત્ય કોણ દલીય કેશરેષુ પ્રીતિમાવાહ્ય ષોડશોપચારૈઃ પૂજયેત્ ॥ ૧૮ ॥

ઘૌઃ શાન્તિરન્તરિક્ષં શાન્તિઃ પૃથિવી શાન્તિરાપઃ શાન્તિરોષધયઃ શાન્તિઃ ।

વનસ્પતયઃ શાન્તિર્વિશ્વેદેવાઃ શાન્તિર્બ્રહ્મ શાન્તિઃ સર્વં શાન્તિઃ શાન્તિરેવ શાન્તિઃ સા મા શાન્તિરેધિ ॥ (વાજ । યજુ, ૩૬/૧૭)

ૐ શાં શાન્ત્યૈ નમઃ શાન્તિમાવાહયામિ-ઇતિ- પશ્ચિમ દલીય કેશરેષુ શાન્તિમાવાહ્ય સર્વોપચારૈઃ પૂજયેત્ ॥ ૧૯ ॥

અડ્ગાન્યાત્મન્ ભિષજા તદશ્ચિનાત્માનમડ્ગૈ સમઘાત્સરસ્વતી ।

ઇન્દ્રસ્ય રૂપં શત માનમાયુશ્ચન્દ્રેણ જ્યોતિરમૃતં દધાનાઃ । (વાજ । યજુ, ૧૯/૯૩)

ૐ તું તુષ્ટ્યૈ નમઃ તુષ્ટિમાવાહયામિ-ઇતિ વાયવ્ય કોણ દલીય કેશરેષુ તુષ્ટિમાવાહ્ય સમ્યગર્થયેત્ । ૨૦ ॥

યત્ પ્રજ્ઞાનમુત ચેતો ધૃતિશ્ચ યજ્જ્યોતિરન્તરમૃતં પ્રજાસુ ।

યસ્માન્ન ઋતે કિંચન કર્મ કિચતે તન્મે મનઃ શિવ સદ્ગુલ્યમસ્તુ ॥ (યજુ, ૩૪/૩)

ૐ કલ્વીં કાન્ત્યૈ નમઃ કાન્તિમાવાહયામિ-ઇત્યુત્તર દલીય કેશરેષુ કાન્તિમાવાહ્ય સર્વોપચારૈઃ સમ્પૂજ્ય પ્રણમેત્ ॥ ૨૧ ॥

ઉપૈતુ માં દેવસામઃ કીર્તિશ્ચ મણિના સહ । પ્રાદુર્ભૂતોડસિ (સુ)રાષ્ટ્રેડસ્મિન્ કીર્તિમૃદ્ધિં દદાતુ મે । (શ્રી સૂક્ત, ૭)

ૐ કલ્વીં કીર્ત્યૈ નમઃ કીર્તિમાવાહયામિ-ઇતીશાન કોણ દલીય કેશરેષુ કીર્તિમાવાહ્ય ષોડશોપચારૈઃ સમ્પૂજ્ય પ્રણમેત્ ॥ ૨૨ ॥

તતઃ સર્વ દલેષુ પૂર્વાદિ ક્રમેણ પૂજયેત્ । તદથા-

મહાલક્ષ્મ્યૈ ચ વિદ્મહે વિષ્ણુપત્ન્યૈ ચ ધીમહિ ।

તન્નો લક્ષ્મી પ્રચોદયાત્ ॥ (લક્ષ્મી સૂક્ત, ૯)

ૐ મહાલક્ષ્મ્યૈ નમઃ મહાલક્ષ્મીમાવાહયામિ -ઇતિ પૂર્વે પ્રથમ દલે મહાલક્ષ્મીમાવાહ્ય સર્વોપચારૈઃ પૂજયેત્ ॥ ૨૩ ॥

શ્રીશ્ચ તે લક્ષ્મીશ્ચ પત્ન્યાવહોરાત્રે પાર્શ્વે નક્ષત્રાણિ રૂપમશ્ચિનૌ વ્યાત્તમ્ ।

ઇષ્ણાનિષાણમું મ ઇષાણ સર્વલોકં મ ઇષાણ । (યજુ, ૩૧/૨૨)

ૐ વિદ્યાલક્ષ્મ્યૈ નમઃ વિદ્યાલક્ષ્મીમાવાહયામિ-ઇત્યગ્નિ કોણે દ્વિતીય દલે વિદ્યાલક્ષ્મીમાવાહ્ય પૂજોપચારૈઃ સમર્થયેત્ ॥ ૨૪ ॥

હિરણ્યવર્ણા હરિણીં સુવર્ણ રજતસ્રજામ્ ।

यन्द्रां छिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवळ ॥ (श्रीसूक्त, १)

ॐ सौभाग्यलक्ष्म्यै नमः सौभाग्यलक्ष्मीमावाडयामि -एति दक्षिणे तृतीय एले सौभाग्यलक्ष्मीमावाड्य
पूर्वोक्तोपचारैः पूजयेत् ॥ २५ ॥

पद्मानने पद्म ७३ पद्माक्षि पद्मसम्भवे ।

तन्मे भजसि पद्माक्षि येन सौख्यं लभाम्यहम् ॥ (श्रीसूक्त, १८)

ॐ अमृतलक्ष्म्यै नमः अमृतलक्ष्मीमावाडयामि-एति नैरृत्य कोणे यतुर्थ एले अमृतलक्ष्मीमावाड्य सर्वोपचारैः
पूजयेत् ॥ २६ ॥

अश्वदायी गोदायी धनदायि मडाधने ।

धनं मे जुषतां देवि सर्वकामांश्च देहि मे ॥ (श्रीसूक्त, १८)

ॐ कामलक्ष्म्यै नमः कामलक्ष्मीमावाडयामि-एति पश्चिमे पञ्चम एले कामलक्ष्मीमावाड्य षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥
२७ ॥

विष्णुपत्नीं क्षमां देवीं माधवीं माधवप्रियाम् । विष्णुप्रियां (लक्ष्मीप्रिय)सम्पी देवीं नमाम्यय्युतवल्लभाम् ।
(श्रीसूक्त, २५)

ॐ सत्यलक्ष्म्यै नमः सत्यलक्ष्मीमावाडयामि-एति वायव्य कोणे षष्ठ एले सत्यलक्ष्मीमावाड्य सर्वोपचारैः समर्थयेत्
॥ २८ ॥

तां म आवळ जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् । यस्य छिरण्यं विन्देयं गामश्च पुरुषानहम् । (श्रीसूक्त, २)

ॐ भोगलक्ष्म्यै नमः भोगलक्ष्मीमावाडयामि-एत्युत्तरे सप्तम एले भोगलक्ष्मीमावाड्य पुष्पादिभिः समर्थयेत् ॥
२९ ॥

तां म आवळ जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् । यस्य छिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वविन्देयं पुरुषानहम् ।
(श्रीसूक्त, १५)

ॐ योगलक्ष्म्यै नमः योगलक्ष्मीमावाडयामि-एतीशान कोणे अष्टम एले योगलक्ष्मीमावाड्य पूर्वोक्त रीत्या
षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणामेत् ॥ ३० ॥

ततः कृष्ण एल सन्धिषु पूर्वादि क्रमेण उरेर्भूषणायुधानि पूजयेत् । तद्यथा-

आ ते वत्सो मनो यमत्परमाख्यित्सधस्तात् । अग्ने त्वां कामया गिरा । (यजु, १२/११५)

पूर्वे ॐ श्रीवत्साय श्रीनिवासाय नमः श्रीवत्समावाडयामि-एति श्रीवत्समावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ३१ ॥

परिवाज पतिः कविरग्निर्व्यान्वङ्गमीत् । दधद्रत्नानि दाशुषे । (यजु, ११/२५)

आग्नेयां ॐ श्रीकौस्तुभाय रत्नाधिपतये नमः श्री कौस्तुभमावाडयामि -एति श्री कौस्तुभमावाड्य पुष्पादिभिः
समर्थयेत् ॥ ३२ ॥

કુક્કુટોઽસિ મધુજિહ્વ ઇષમૂર્જમાવદ ત્વયા વયં સઙ્ઘાતં સઙ્ઘાતં જેષ્ઠ વર્ષ વૃદ્ધમસિ પ્રતિ ત્વા વર્ષવૃદ્ધં વેતુ પરાપૂતં રક્ષઃ પરાપૂતા । આરાતયો ડપહતં રક્ષો વાયુર્વો વિવિનક્તુ દેવો વઃ સવિતા હિરણ્યપાણિઃ પ્રતિગૃભ્ણાત્વચ્છિદ્રેણ પાણિના । (યજુ, ૧/૧૬)

દક્ષિણે ઐં કિરીટાય મુકુટાધિપતયે નમઃ કિરીટમાવાહ્યામિ-ઇતિ કિરીટમાવાહ્ય પૂજોપચારૈઃ સમ્પૂજયેત્ ॥ ૩૩ ॥

ઇન્દ્ર આસાં નેતા બૃહસ્પતિર્દક્ષિણા યજ્ઞઃ પુર એતુ સોમઃ ।

દેવસેનાનામભિભઞ્જતીનાં જયન્તીનાં મરુતો યન્ત્વગ્રમ્ ॥ (યજુ, ૧૭/૪૦)

નૈરૃત્યામ્-ઐં વૈજયન્ત્યૈ વનમાલાયૈ નમઃ વૈજયન્તીમાવાહ્યામિ-ઇતિ વૈજયન્તીમાવાહ્ય સર્વોપચારૈઃ સમર્ચયેત્ ॥ ૩૪ ॥

ચરણં પવિત્રં વિતતં પુરાણં યેન પૂતસ્તરતિ દુષ્ટતાનિ ।

તેન પવિત્રેણ શુદ્ધેન પૂતા અતિપાખાનમરાતિં તરેમ ॥

(ત્રિપાદ્ધિભૂતિ મહાનારાયણોપનિષદ્, ૭/૩, મહાનારાયણોપનિષદ્, ૫/૧૦, સુદર્શન ઉપનિષદ્, ૫)

પશ્ચિમે ઐં સુદર્શનાય હેતિરાજાય નમઃ સુદર્શનમાવાહ્યામિ-ઇતિ સુદર્શનમાવાહ્ય ષોડશોપચારૈઃ પૂજયેત્ ॥ ૩૫ ॥

અગ્નિરૂષિઃ પવમાનઃ પાઞ્ચજન્યઃ પુરોહિતઃ । તમીમહે મહાગયમ્ । ઉપચામ ગૃહીતોઽસ્યગ્રયે ત્વા વર્ચસ એષતે યોનિરગ્રયે ત્વા વર્ચસે । (યજુ, ૨૬/૯)

વાયવ્યાં ઐં પાઞ્ચજનાય શઙ્ખાધિપતયે નમઃ પાઞ્ચજન્યમાવાહ્યામિ-ઇતિ પાઞ્ચજન્યમાવાહ્ય પુષ્પાદિભિઃ સમર્ચયેત્ ॥ ૩૬ ॥

જિહ્વા મે ભદ્રં વાઙ્ મહો મનો મન્યુઃ સ્વરાઙ્ ભામઃ ।

મોદાઃ પ્રમોદા અઙ્ગુલીરઙ્ગાનિ મિત્રં મે સહઃ ॥ (યજુ, ૨૦/૬)

ઉત્તરે ઐં કૌમોદક્યૈ ગદાધિપતયે નમઃ કૌમોદકીમાવાહ્યામિ-ઇતિ કૌમોદકીમાવાહ્ય પૂર્વોક્ત રીત્યા પૂજયેત્ ॥ ૩૭ ॥

સૌરી બલાકા શાર્ગઃ સૃજયઃ શયાણઽકસ્તે મૈત્રાઃ સરસ્વત્યૈ શારિઃ પુરુષવાઙ્ શ્રાવિદ્ ભૌમી શાર્દૂલો વૃકઃ પૃદાકુસ્તે મન્યવે સરસ્વતે શુકઃ પુરુષવાઙ્ ॥ (યજુ, ૨૪/૩૩)

ઈશાન્યાં ઐં શાર્દૂગાય ચાપાધિપતયે નમઃ શાર્દૂગમાવાહ્યામિ-ઇતિ શાર્દૂગમાવાહ્ય ષોડશોપચારૈઃ સમ્પૂજય પ્રણમેત્ ॥ ૩૮ ॥

તતઃ શુકલ પ્રથમ નાભૌ-

ઇદં વિષ્ણુર્વિચક્રમે ત્રેયા નિદધે પદમ્ । સમૂળ્લમસ્ય પાંસુરે । સ્વાહા (યજુ, ૫/૧૫)

ઐં વિષ્ણવે નમઃ વિષ્ણુમાવાહ્યામિ-ઇતિ વિષ્ણુમાવાહ્ય ષોડશોપચારૈઃ સમ્પૂજય પ્રણમેત્ ॥ ૩૯ ॥

પીત દ્વિતીય નાભૌ-

ब्रह्म ज्ञानं प्रथमं पुरस्ता द्विसीमतः सुरुयो वेन आवः । स बुध्ना उपमाऽस्यविष्टः सतश्च योनिमसश्च वि वः । (यजू, १३/३)

ॐ ब्रह्मार्णे नमः ब्रह्मार्णमावाडयामि -इति ब्रह्मार्णमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ४० ॥

पाटल तृतीय नामौ-

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् । उर्वारुकमिव बन्धनान् मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् (यजू, ३/६०)

ॐ त्र्यम्बकाय नमः त्र्यम्बकमावाडयामि -इति त्र्यम्बकमावाड्य षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ ४१ ॥

ततोऽरुण द्वादशारेषु पूर्वादि क्रमोण केशवादि द्वादश मूर्तीन् पूजयेत् । तद्यथा-

युक्त्वा छि केशिना हरी वृषणा कक्ष्यप्रा । अथा न छन्द सोमपा गिरामुपश्रुती यर । उपयाम गृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिन अेष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिने । (यजू, ८/३४)

ॐ केशवाय नमः केशवमावाडयामि -इति प्रथमारे केशवमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ४२ ॥

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् । (तैत्तिरीय आरण्यक, १०/१५)

ॐ नारायणाय नमः नारायणमावाडयामि -इति द्वितीयारे नारायणमावाड्य पूजोपचारैः समर्थयेत् ॥ ४३ ॥

मधवे स्वाडा माधवाय स्वाडा शुक्राय स्वाडा शुक्रये स्वाडा नभसे स्वाडा नभस्याय स्वाडेषाय स्वाडोर्जाय स्वाडा सडसे स्वाडा सडस्याय स्वाडा तपसे स्वाडा तपस्याय स्वाडा अंडस्पतये स्वाडा । (यजू, २२/३१)

ॐ माधवाय नमः माधवमावाडयामि -इति तृतीयारे माधवमावाड्य पुष्पादिभिः पूजयेत् ॥ ४४ ॥

गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमजम प्रमृणन्तमोजसा । धमं सजाता अनु वीरयध्वमिन्द्र सभायो अनु सं रभध्वम् । (यजू, १७/३८)

ॐ गोविन्दाय नमः गोविन्दमावाडयामि-इति चतुथारे गोविन्दमावाड्य पुष्पादिभिः पूजयेत् ॥ ४५ ॥

विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पश्यशे । छन्दस्य युज्यः सभा ।

(ऋक्, १/२२/१८, वाज । यजू, १/४, १३/३३, तैत्तिरीय संछिता, १/३/६/२, अथर्व, ७/२६/६)

ॐ विष्णवे नमः विष्णुमावाडयामि-इति पञ्चमारे विष्णुमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ४६ ॥

मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धव ।

माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥

(ऋक्, १/८०/६, यजू, १३/२७, तैत्तिरीय संछिता, ४/२/८/३, तैत्तिरीय आरण्यक, १०/१०/२, शतपथ ब्राह्मण, १४/८/३/११)

ॐ मधुसूदनय नमः मधुसूदनमावाडयामि -इति षष्ठारे मधुसूदनमावाड्य पूर्वोक्त रीत्या समर्थयेत् ॥ ४७ ॥

दिवि विष्णुर्व्यंकंस्त जगतेन छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं य वयं द्विष्मो ऽन्तरिक्षे विष्णुर्व्यंकंस्त त्रैष्टुभेन छन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं य वयं द्विष्मः पृथिव्यां विष्णुर्व्यंकंस्त गायत्रेण यन्दसा ततो निर्भक्तो योऽस्मान्द्वेष्टि यं य वयं द्विष्मोऽस्मान्द्वेष्ट्यै प्रतिष्ठाया अगन्म स्वः सञ्जयोतिषा लूम । (यजू, २/२५)

ॐ त्रिविक्रमाय नमः त्रिविक्रममावाडयामि-धृति सप्तमारे त्रिविक्रममावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ४८ ॥

नमो इस्वाय य वामनाय य नमो भृङ्गते य वर्षीयसे य नमो वृद्धाय य सवृधे य नमोऽग्न्याय य प्रथमाय य । (यजु, १६/३०)

ॐ वामनाय नमः वामनमावाडयामि-धृति अष्टमारे वामनमावाड्य पुष्पादिभिः समर्थयेत् ॥ ४९ ॥

द्वैव्याय धर्त्रे जोष्ट्रे देवश्रीः श्रीमनाः शतपयाः । परिगुड्य देवा यज्ञमायन् देवा देवेभ्यो अध्वर्यन्तो अस्थुः । (यजु, १७/५६)

ॐ श्रीधराय नमः श्रीधरमावाडयामि-धृति नवमारे श्रीधरमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ५० ॥

पुरुष मृगश्चन्द्रमसो गोधा कालका दार्वीघाटस्ते वनस्पतीनां कृकवाङुः सावित्रो ऽसो वातस्य नाडो मकर कुलीपयस्ते ऽकूपारस्य द्विधै शल्यङः । (यजु, २४/३५)

ॐ षुषीकेशाय नमः षुषीकेशमावाडयामि -धृति दशमारे षुषीकेशमावाड्य पूर्वोक्त रीत्या समर्थयेत् ॥ ५१ ॥

नाभिर्मिं चितं विज्ञानं पायुर्मिं ऽपचितिर्भसत् । आनन्दनन्दवाएडौ मे भगः सौभाग्यं पसः । जृघाभ्यां पद्भ्यां धर्मोऽसि विशि राजा प्रतिष्ठितः । (यजु, २०/८)

ॐ पद्मनाभाय नमः पद्मनाभमावाडयामि -धृति अेकादशारे पद्मनाभमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ५२ ॥

यद्वाजिनो दाम सन्धामर्वतो या शीर्षण्य रशना रज्जुरस्य ।

यद्वा घास्य प्रभृतमास्ये तृणं सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु ॥

(ऋक्, १/१६२/८, यजु, २५/३१, तैत्तिरीय संखिता, ४/६/८/३)

ॐ दामोदराय नमः दामोदरमावाडयामि-धृति द्वादशारे दामोदरमावाड्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ५३ ॥

ततः कृष्ण द्वादशार सन्धिषु पूर्वादि क्रमेण मत्स्यं कूर्मं वराडं नृसिंहं वामनं परशुरामं रामं तद् भ्रातृन् कृष्णं सभ्रातरं कल्किनञ्च पूजयेत् । तद्यथा-

दंशः शुचिषद्भसुरन्तरिक्षसङ्घोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।

नृषद्भरसद् ऋतसद् व्योमसदेष्वा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं (भृङ्गत्) ॥

(ऋक्, ४/४०/५, यजु, १०/२४, १२/१४, तैत्तिरीय संखिता, १/८/१५/२, तैत्तिरीय आरण्यक, १०/१०/२)

ॐ मत्स्याय नमः मत्स्यमावाडयामि -धृति प्रथमारे सन्धौ मत्स्यमावाड्य षोडशोपचारैः समर्थयेत् ॥ ५५ ॥

भङ्गो वैश्वदेवः श्वा कृष्णः कर्णो गर्दभस्तरक्षुस्ते रक्षसामिन्द्राय सूकरः सिंढो मारुतः कृकवासः पिप्पकाशकुनिस्तेरव्यायै विश्वेषां देवानां पृषतः ॥ (यजु, २४/४०)

ॐ वराडाय नमः वराडमावाडयामि -धृति वराडमावाड्य पूर्वोक्त रीत्या पूजयेत् ॥ ५६ ॥

प्र तद्विष्णुस्तवते वीर्येण मृगो न लीमः कुयरो गिरिष्ठाः ।

यस्योरुषु त्रिषु विक्रमेष्वधिक्षयन्ति भुवनानि विश्वा ॥ (यजु, ५/२०)

ॐ नृसिंहाय नमः नृसिंहमावाडयामि -एति यतुर्थ सन्धौ नृसिंहमावाड्य पुष्पादिभिः समर्थयेत् ॥ ५७ ॥

नमो इस्वाय य वामनाय य नमो भृङ्गते य वर्षीयसे । नमो वृद्धाय य सवृधे य नमोऽञ्ज्याय य प्रथमाय य । (यजु, १६/३०)

ॐ वामनाय नमः वामनमावाडयामि-एति पञ्चमार सन्धौ वामनमावाड्य पूजयेत् ॥ ५८ ॥

अपिभत कद्रुवः सुतमिन्द्रः सडस्रभाह्वे । अत्रादेदिष्ट पौंस्यम् । (ऋक्, ८/४५/२६, साम, १३१)

ॐ परशुरामाय नमः परशुराममावाडयामि -एति षष्ठार सन्धौ परशुराममावाड्य पुष्पादिभिः पूजयेत् ॥ ५८ ॥

भद्रो भद्रया सयमान आगात् स्वसारं जारो अब्येति पश्चात् ।

सुप्रकेतैर्धुमिरग्निर्वितिष्ठन् रुशद्भिर्वर्णैरभि राममस्थात् ॥ (ऋक्, १०/३/३, साम, १५४८)

ॐ रामाय नमः राममावाडयामि -एति सप्तमार सन्धौ राममावाड्य षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ ६० ॥

विष्णो रराटमसि विष्णोः श्रान्ने स्थो विष्णोः स्यूरसि ।

विष्णोर्ध्रुवोऽसि ।

वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥ (यजु, ५/२१)

ॐ लक्ष्मणाय नमः लक्ष्मणमावाडयामि-एत्यष्टमारसन्धौ लक्ष्मणमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ६१ ॥

तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः ।

दिवीव यक्षुराततम् ॥

(ऋक्, १/२२/२०, साम, १६७२, अथर्व, ७/२६/७, यजु, ६/५, तैत्तिरीय संडिता, १/३/६/२, ४/२/८/३)

ॐ भरताय नमः भरतमावाडयामि-एति नवमारसन्धौ भरतमावाड्य पूजोपचारैः समर्थयेत् ॥ ६२ ॥

विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे ।

धन्द्रस्य युज्यः सभा ॥

(ऋक्, १/२२/१६, साम, १६७१, यजु, ६/४, १३/३३, तैत्तिरीय संडिता, १/३/६/२)

ॐ शत्रुघ्नाय नमः शत्रुघ्नमावाडयामि-एति दशमारसन्धौ शत्रुघ्नमावाड्य पूजयेत् ॥ ६३ ॥

कृष्णं त अमे रुशतः पुरो भाश्चरिष्ण्वरिर्विपुष्मामिदेकम् ।

यद प्रवीता दधते उ गर्भं सद्यश्चिज्जातो भवसीदु दूतः ॥ (ऋक्, ४/७/६)

ॐ सभ्रात्रे कृष्णाय नमः सभ्रातरं कृष्णमावाडयामि-एत्येकादशारसन्धौ सभ्रातरं कृष्णमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ६४ ॥

रुपं रुपं प्रतिरुपो बभूव तदस्य रुपं प्रतियक्ष्णाय ।

धन्द्रो मायाभिः पुरुरुपं धयते युक्ता ङ्यस्य डरयः शतादश ॥ (ऋक्, ६/४७/१८)

ॐ कल्किने नमः कल्किमावाडयामि-एति द्वादशारसन्धौ कल्किमावाड्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ६५ ॥

ततः प्रथम नेमि वलये पूर्वादि ङमेण शङ्खं चक्रं गदां शार्ङ्गं मुसलं बाणं पाशं च पूजयेत् । तद्यथा-
अग्निरूषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः तमीमहे मडागयम् । (यजु, २६/८)

ॐ पाञ्चजन्याय शङ्खाधिपतये नमः पाञ्चजन्य शङ्खमावाडयामि-एति पूर्वे पाञ्चजन्य शङ्खमावाड्य
सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ६६ ॥

यरणं पवित्रं विततं पुराणं येन पूतस्तरति दृष्टुतानि ।
तेन पवित्रेण शुद्धेन पूता अति पाभानमरातिं तरेम ॥

(त्रिपाद्विभूति मडानारायण उपनिषद्, ७/३)

ॐ सुदर्शनाय डेतिराजाय नमः सुदर्शनमावाडयामि -एत्यग्निडोणे चक्रमावाड्य समर्थयेत् ॥ ६७ ॥

भीमानीते आयुधा तिग्मानि धूर्वणे ॥ (ऋड्, ८/२८/५, ८/८६/८)

ॐ डौमोडक्यै गदाधिपतये नमः ।

डौमोडकी गदामावाडयामि-एति दक्षिणे डौमोडकी गदामावाड्य पूजयेत् ॥ ६८ ॥

ये तीर्थानि प्रयरन्ति सूडा डस्ता निषड्गिणः ।

तेषां सडस्र योजनेडव धन्वानि तन्मनसि ॥ (यजु, १६/६१)

ॐ नन्डकाय ङड्गाधिपतये नमः नन्डक ङड्गमावाडयामि -एति नैरृत्ये नन्डक ङड्गमावाड्य समर्थयेत् ॥ ६९ ॥

या ते डेतिर्माड्डुष्टम डस्ते डभूव ते धनुः ।

तयाडस्मान्विश्चतस्त्वमयक्ष्मया परि ढुज ॥ (यजु, १६/११)

ॐ शार्ङ्गाय यापाधिपतये नमः शार्ङ्गधनुरावाडयामि -एति पश्चिमे शार्ङ्गधनुरावाड्य पूजयेत् ॥ ७० ॥

नमस्त आयुधायानातताय धृषणवे ।

डभाड्यामुत ते नमो डालुड्यां तव धन्वने ॥ (यजु, १६/१४)

ॐ मुसलाय नमः मुसलमावाडयामि-एति वायव्ये मुसलमावाड्य समर्थयेत् ॥ ७१ ॥

विजयं धनुः डपरिणो विशल्यो डालावाँ डत ।

अनेशत्रस्य या षव आडुरस्य निषड्गधिः ॥ (यजु, १६/१०)

ॐ डालाय नमः डालमावाडयामि -एत्युत्तरे डालमावाड्य पूजयेत् ॥ ७२ ॥

ये ते शतं वरुण ये सडस्रं यङ्गियाः पाशा वितता मडान्तः ।

तेडिर्नो अद्य सवितोत विषणुर्विश्चे मुञ्चन्तु मरुतः स्वर्काः ॥

(डौषीतडि श्रौत सूत्र, २५/१/१११, आपस्तम्भ श्रौत सूत्र, ३/१३/१, डौशिक सूत्र, ७/८, पारस्कर गृह्य सूत्र, १/२/८)

ॐ पाशाय नमः पाशमावाडयामि-एतीशान डोणे पाशमावाड्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ७३ ॥

ततः डीठस्य यतुङ्कोणेषु आग्नेयादि ङमे वराडं नृसिडं अनन्तं डयग्रीवं येति यतुर्मुर्तीः पूजयेत् । तद्यथा-

प्र डायमुशनेव ड्रुवाणे डेवो डेवानां जनिमा विवड्ति ।

मङ्गलप्रतः शुचिभन्धुः पावकः पदा वराडो अभ्येति रेभन् ॥

(ऋक्ष, ८/८७/७, सामवेद, प२४, १११६)

पीठाग्नि कोणे-ओं वराडाय धराणीधराय नमः वराडमावाडयामि-एति वराडमावाडय षोडशोपचारैः सम्पूज्य
प्रणमेत् ॥ ७४ ॥

प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्येण भृगो न भीमः कुयरो गिरिष्ठाः ।

यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्वधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ॥

(ऋक्ष । १/१५४/२, अथर्व, ७/२६/२-३, तैत्तिरीय ब्राह्मण, २/४/३/४, यजु, ५/२०)

पीठ नैरुय कोणे-ओं नृसिंहाय वजनभाय नमः नृसिंहावाडयामि-एति नृसिंहावाडय सर्वोपचारैः सम्पूज्य
प्रणमेत् ॥ ७५ ॥

वि यकमे पृथिवीमेष अेतां क्षेत्राय विष्णुर्भन्धुः दशस्यन् ।

ध्रुवासो अस्य कीरयो जनास उरुक्षिति सुजनिमा यकार ॥

(ऋक्ष, ७/१००/४, तैत्तिरीय ब्राह्मण, २/४/३/५)

पीठ वायव्य कोणे-ओं अनन्ताय नागराजाय सडस्रकृष्णाशोभिताय नमः अनन्तमावाडयामि-एत्यनन्तमावाडय
षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ७६ ॥

डयो न विद्वाँ अयुञ्जि स्वयं धुरि तां वडामि प्रतरणीमवस्युवम् ।

नास्या वश्मि विमुयं नावृत् पुनर्विद्धान् पथः पुर अेत ऋजुनेषति ॥ (ऋक्ष, ५/४६/१)

पीठेशान कोणे-ओं डयत्रीवाय सर्वविधाधराय नमः डयत्रीवमावाडयामि-एति डयत्रीवमावाडय सर्वोपचारैः
सम्पूज्य प्रनमेत् ॥ ७७ ॥

ततः शुक्ल वीथ्यां पूर्वादि कमेण ण्द्राग्नि-यम-निरृति-वरुण-सोमेशानान् कमेण पूजयेत् । तद्यथा-

त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं डवे डवे सुडवं शूरमिन्द्रम् ।

ड्यामि शकं पुरुडूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मधवा धात्विन्द्रः ॥

(ऋक्ष, ६/४७/११, साम, ३३३, अथर्व, ७/८६/१, यजु, २०/५०, तैत्तिरीय संहिता, १/६/१२/५)

पूर्व-ओं ण्द्राय देवराजाय नमः ण्द्रमावाडयामि-एतीन्द्रमावाडय अर्ध-पाधा-यमन-स्नान-वस्त्रो-पवीत-गन्ध-
पुष्प-धूप-दीप नैवेद्य दक्षिणादिभिः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ७८ ॥

त्वं नो अत्रे वरुणस्य विद्धान् देवस्य डेडो अव यासिसीष्ठाः ।

यजिष्ठो वह्नितमः शोशुयानो विश्वा द्वेषांसि प्र मुमुग्ध्यस्मत् ॥ (यजु, २१/३)

अत्रि कोणे-ओं अत्रये तेजोऽधिपतये नमः अत्रिमावाडयामि-एत्यत्रिमावाडय षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत्
॥ ७९ ॥

यमाय त्वाडडुगिरस्वते पितृमते स्वाडा ।

स्वाहा धर्माय स्वाहा धर्मः पित्रे ॥ (यजु, ३८/८)

दक्षिणे-ओं यमाय प्रेतराजय नमः यममावाहयामि-इति यममावाह्य सर्वोपचारैः समर्थयेत् ॥ ८० ॥

असु-वन्तमयजमानमिच्छ स्तेनस्येत्या मन्विधि तस्कराय ।

अन्यमस्मद्विच्छ सा त इत्या नमो देवि नृति तुभ्यमस्तु ॥ (यजु, १२/६२)

नैरृत्य कोणे-ओं निरृतये भूताधिपतये नमः निरृतिनावाहयामि-इति निरृतिमावाह्य पूर्वोक्त रीत्या पूजयेत् ॥ ८१ ॥

वरुणस्योत्तमभनमसि वरुणस्य स्कम्भ सर्जनीस्थो वरुणस्य ऋतसदन्यसि वरुणस्य ऋतसदनमसि वरुणस्य ऋतसदनमासीद ॥ (यजु । ४/३६)

पश्चिमे-ओं वरुणाय जलाधिपतये नमः वरुणमावाहयामि-इति वरुणमावाह्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ८२ ॥

आ नो नियुद्भिः सतिनीभिरध्वरं सडस्त्रिणीभीरुपयाहि यज्ञम् ।

वाथो अस्मिन्स्वने मादयस्व यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ (यजु, २७/२८)

वायव्य कोणे-ओं वायवे प्राणाधिपतये नमः वायुमावाहयामि-इति वायुमावाह्य षोडशोपचारैः समर्थयेत् ॥ ८३ ॥

सोमो धेनुं सोमो अर्वन्तमाशु वीरं कर्मण्यं ददाति ।

सादन्यं विदथ्यं सभेयं पितृश्रवणं यो ददाशस्मै ॥ (यजु, ३४/२१)

उत्तरे-ओं सोमाय पीयूषाधिपतये नमः सोममावाहयामि-इति सोममावाह्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ८४ ॥

तमीशानं जगतस्थुषस्यति धियं जिन्वमवसे डूमडे वयम् ।

पूषा नो यथा वेदसामसद् वृधे रक्षिता पायुरदब्धः स्वस्तये ॥ (यजु, २५/१८)

ईशान कोणे-ओं ईशानाय विधाधिपतये नमः ईशानमावाहयामि-इतीशानमावाह्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्राणमेत् ॥ ८५ ॥

ततः यतुद्रिषु याएड प्रयाएडौ पूर्वद्वारे, भद्र सुभद्रौ दक्षिण द्वारे, जय विजयौ पश्चिम द्वारे, धातु विधातारौ उत्तर द्वारे पूजयेत् । तद्यथा-

आशुः शिशानो वृषभो न भीमो घनाघनः क्षोभाश्वर्षणीनाम् ।

सङ्कन्तोऽनिमिष ऐकवीरः शतं सेना अजयत् साडमिन्द्रः ॥

(ऋक्ष, १०/१०३/१, साम, १८४८, अथर्व, १८/१३/२, वाज । यजु, १७/३३, तैत्तिरीय संहिता, ४/६/४/१)

श्वेत पूर्व द्वारे-ओं याएडाय नमः याएडमावाहयामि -इति याएडमावाह्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ८६ ॥

पथस्यथः परिपतिं वयस्या कामेन कुतो अब्यानण्डम् ।

स नोरासच्छुरुधश्चन्द्राग्रा धियं धियं सीषधाति प्र पूषा ॥

(ऋक्ष, ६/४८/८, यजु, ३४/४२, तैत्तिरीय संहिता, १/१/१४/२)

ॐ प्रयाइयाय नमः प्रयाइमावाडयामि-एति द्वितीयं प्रयाइमावाडय षोडशोपयारैः सम्पूज्य प्रणामेत् ॥ ८७ ॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्ये माक्षभिर्यजत्राः ।

स्तिरङ्गै स्तुष्टुवांसस्तनू भिर्यशेम देवहितं यदायुः ॥

अरुण दक्षिण द्वारे-ओं भद्राय नमः भद्रमावाडयामि-एति प्रथमं भद्रमावाडय सर्वोपयारैः पूजयेत् ॥ ८८ ॥

भद्रं भद्रं न आभरेषमूर्धं शतकृतो । यद्विन्द्र मृणयासि नः । (ऋङ्, ८/८३/२८, साम, १७३)

ॐ सुभद्राय नमः सुभद्रमावाडयामि -एति सुभद्रमावाडय षोडशोपयारैः सम्पूज्य प्रणामेत् ॥ ८९ ॥

सङ्कन्दनेनानिमिषेण शिषुना युक्तारेण दृश्यवनेन धृषुना ।

तद्विन्द्रेण जयत तत्सडध्वं युधो नर एषु उस्तेन वृषणा ॥ (यजु, १७/३४)

पीत पश्चिम द्वारे-ओं जयाय नमः जयमावाडयामि-एति प्रथमं जयमावाडय सर्वोपयारैः समर्चयेत् ॥ ९० ॥

विजयं धनुः उपर्दिनो विशल्यो बाणवाँ उत ।

अनेशत्रस्य या एषव आभुरस्य निषङ्गधिः ॥

ॐ विजयाय नमः विजयमावाडयामि-एति विजयमाहाय षोडशोपयारैः सम्पूज्य प्रणामेत् ॥ ९१ ॥

धाता रातिः सवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर्निधिपा देवो अग्निः ।

त्वष्टा विष्णुः प्रजया संरराणा यजमानाय द्रविणं धघात स्वाडा ॥ (वाज यजु, ८/१७)

कृषणोत्तर द्वारे-ओं धात्रे नमः धातारमावाडयामि-एति प्रथमं धातारमावाडय सर्वोपयारैः पूजयेत् ॥ ९२ ॥

स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा ।

यत्र देवा अभृतमानशानास्तृतीये धामन्नधैरयन्त ॥ (यजु, ३२/१०)

ॐ विधात्रे नमः विधातारमावाडयामि-एति द्वितीयं विधातारमावाडय षोडशोपयारैः सम्पूज्य प्रणामेत् ॥ ९३ ॥

ततो वीथ्या एशानादि कोणेषु प्रदक्षिणा क्रमेण विष्वक्सेनं पूजयेत् । तद्यथा-

यमूषच्छयेनः शकुनो विभृत्वा गोविन्दुर्द्रुस आयुधानि बिभ्रत् ।

अपामूर्धे सयमानः समुद्रं तुरीयं धाम मडिषो विवज्जि ॥ (ऋङ्, ८/९६/१८, साम, ११७७)

वीथीशान कोणे-ओं विष्वक्सेनाय सूत्रवती सभाय नमः विष्वक्सेनमावाडयामि-एति विष्वक्सेनमावाडय

सर्वोपयारैः सम्पूज्य प्रणामेत् ॥ ९४ ॥

विश्वकर्मन् उविषा वर्धनेन त्रातारमिन्द्रकृणोरवध्वम् ।

तस्मै विशः समनमन्त पीवीरय मृगो विडल्यो यथासत् ॥ (यजु, १७/२४)

वीथ्यग्नि कोणे-ओं विष्वक्सेनाय नमः विष्वक्सेनमावाडयामि-एति विष्वक्सेनमावाडय पूर्वोक्त रीत्या सम्पूज्य

प्रणामेत् ॥ ९५ ॥

विश्वकर्मन् उविषा वावृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत धाम् ।

मुख्यन्तये अभितः सपत्ता षडस्माकं मघवा सूरिरस्तु ॥

(ऋक्ष, १०/८१/६, साम, १प८८, यजु, १७/२, तैत्तिरीय संछिता, ४/६/२/६)

वीथिकाग्नि कोणे-ओं सेनेशाय नमः सेनेशमावाडयामि-एति सेनेशमावाड्य सर्वोपयारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ८६ ॥

या ते धामानि परमाणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा ।

शिक्षा सभित्यो ढविषि स्वधावः स्वयं यजस्व तन्वं वृधानः ॥

(ऋक्ष, १०/८१/५, यजु, १७/२१, तैत्तिरीय संछिता, ४/६/२/५)

वीथिका वायु कोणे-ओं वैकुण्ठ सेना-ये सूत्रवती सभाय नमः वैकुण्ठसेना-यमावाड्य षोडशोपयारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ८७ ॥

द्वाराद् बळिः क्षितौ पूर्वस्यां गारुडं दक्षिणस्यां यङ्कं पश्चिमायां गदां उत्तरस्यां शङ्खं पूजयेत् । तद्यथा-

सुपर्णोऽस्मि गरुत्माँस्त्रिवृते शिरो गायत्रं यक्षुर्बुडद्रथन्तरे पक्षौ ।

स्तोम आत्मा छन्दांस्यङ्गानि यजूषि नाम ।

साम ते तनूर्वामदेव्यं यज्ञायज्ञियं पुच्छं विषय्याः शङ्खाः ।

सुपर्णोऽसि गरुत्मान् द्विवं गच्छः स्व पत ॥ (यजु, १२/४)

द्वाराद् बळिः क्षितौ पूर्वस्याम्-ओं गरुडाय पक्षिराजाय नमः गरुडमावाडयामि-एति गरुडमावाड्य षोडशोपयारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ८८ ॥

लोकस्य द्वारमर्थिमत् पवित्रम् । ज्योतिष्मद् भ्राजमानं मडस्वत् । अमृतस्य धारा बहुधा द्योडमानम् । यरणां

नो लोके सुषितां दधात् । (तैत्तिरीय ब्राह्मण, ३/१२/३/४)

द्वाराद् बळिः दक्षिणस्याम्-ओं सुदर्शनाय छेतिराजाय नमः सुदर्शनमावाडयामि-एति सुदर्शनमावाड्य सर्वोपयारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ८९ ॥

या ते भीमान्यायुधा तिग्मानि सन्ति धूर्वणे ।

रक्षा समस्य नो निदः ॥ (ऋक्ष, ८/६१/३०, सामवेद, २/१३०)

द्वाराद् बळिः पश्चिमायाम्-ओं कौमोदक्यै गदाधिपतये नमः कौमोदकी गदामावाडयामि-एति गदामावाड्य सर्वोपयारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ १०० ॥

अग्निर्षिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः ।

तमीमडे मडागयम् ।

उपयाम गृहीतोऽस्यत्रये त्वा वर्चस ओष ते योनिरत्रये त्वा वर्चसे ॥ (यजु, २६/८)

द्वाराद् बळिरुत्तरस्याम्-ओं पाञ्चजन्याय शङ्खाधिपतये नमः पाञ्चजन्यमावाडयामि-एति शङ्खमावाड्य षोडशोपयारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ १०१ ॥

ततोऽरुणः पूर्णः शोभासु पूर्वादिः क्रमेण विमला उत्कर्षिणी ज्ञाना क्रिया प्रह्वी सत्या शशाना योगा धृत्यष्टौ
यामरत्राडिणीः पूजयेत् । तद्यथा-

अथैनाष्टौ विप्रुपानालभतेऽति दीर्घं याति इत्स्वं याति स्थूलं याति कृशं याति शुक्लं याति कृष्णं याति कुल्व याति
लोमशं च ।

अशुद्धाऽब्राह्मणास्ते प्राजापत्याः ।

मागधः पुँश्चली कितवः क्लीबोऽशुद्धा अब्राह्मणास्ते प्राजापत्याः ॥ (यजु, ३०/२२)

ॐ विमलायै यामरडस्तायै नमः विमलामावाडयामि-एति प्राच्यां विमलामावाड्य षोडशोपचारैः समर्थयेत् ॥
१०२ ॥

मूर्धासि राऽऽ ध्रुवासि धरुणा धर्त्सि धरणी । आयुषे त्वा वर्त्ससे त्वा कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा । (यजु, १४/२१)

ॐ उत्कर्षिण्यै यामरडस्तायै नमः उत्कर्षिणीमावाडयामि-एत्याग्नेय्यामुत्कर्षिणीमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥
१०३ ॥

संज्ञानमसि कामधरणं मयि ते कामधरणं भूयात् । अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि यितस्थ परिचितं उर्ध्वयितः
श्रयध्वम् । (यजु, १२/४६)

ॐ ज्ञानायै यामरडस्तायै नमः ज्ञानामावाडयामि-एति दक्षिणस्यां ज्ञानमावाड्य पूर्वोक्त रीत्या पूजयेत् ॥
१०४ ॥

माता य ते पिता यते ऽग्ने वृक्षस्य क्रीडतः । विरक्षत एव ते मुष्णं ब्रह्मन् मा त्वं वदो बहु । (यजु, २३/२५)

ॐ क्रियायै यामरडस्तायै नमः क्रियामावाडयामि-एति नैरृत्यां क्रियामावाड्य सर्वोपचारैः समर्थयेत् ॥ १०५ ॥

बह्वीनां पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्चाकृणोति समनावगत्य ।

ध्रुषुधिः सङ्घाः पृतनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः ॥ (यजु, २८/४२)

ॐ प्रड्व्यै यामरडस्तायै नमः प्रह्वीमावाडयामि-एति पश्चिमायां प्रह्वीमावाड्य षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ १०६ ॥

दृष्ट्वा रुपे व्याकरोत् सत्यानृते प्रजापतिः । अश्रद्धामनृतेऽदधाच्छ्रद्धां सत्ये प्रजापतिः । ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विपानं
शुक्लमन्धसं धन्द्स्येन्द्रियमिदं पयोऽमृतं मधु । (यजु, १८/७७)

ॐ सत्यायै यामरडस्तायै नमः सत्यामावाडयामि-एति वायव्यां सत्यामावाड्य सर्वोपचारैः समर्थयेत् ॥ १०७ ॥

तमीशानं जगतस्तस्थुषस्पतिं धियं जिन्वमवसे लूमले वयम् ।

पूषा नो यता वेदसामसद्गुणे रक्षिता पायुरब्धः स्वस्तये ॥ (यजु, २५/१८)

ॐ शशानायै यामरडस्तायै नमः शशानामावाडयामि-एत्युत्तरस्यामीशानामावाड्य पूर्वोक्त रीत्या पूजयेत् ॥
१०८ ॥

योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे उवामले ।

सभाय धन्द्मूतये ॥ (यजु, ११/१४)

ॐ योगायै यामरडस्तायै नमः योगामावाडयामि-एतीशान्यां योगामावाड्य पूर्वोक्त रीत्या पूजयेत् ॥ १०९ ॥

ततः पीतोपशोभासु पूर्वादि ङमेलाष्ट वसून् पूजयेत् । तद्यथा-

अश्वने सधिष्ठव सौषधीरनु रुध्यसे ।

गर्भेसञ्जायसे पुनः ॥ (यजु, १२/३६)

पूर्वो-ओं अद्भ्यो नमः अपः आवाडयामि-इत्यप आवाड्य षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ ११० ॥

ध्रुवासि ध्रुवोऽयं यजमानोऽस्मिन्नायतने प्रजया पशुभिर्भूयात् ।

धृतेन धावापृथिवी पूर्वोथामिन्द्रस्य छदिरसि विश्वजनस्य छाया ॥ (यजु, ५/२८)

अग्नि कोऽो-ओं ध्रुवाय नमः ध्रुवमावाडयामि-इति ध्रुवमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ १११ ॥

धमं देवा असपत्नं सुवध्वं मडते क्षत्राय मडते जयैष्ठयाय मडते जनराज्यायेन्द्रस्येन्द्रियाय ।

धमममुष्य पुत्रममुष्यै पुत्रमस्यै विश ओष वोऽमी राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजा ॥ (यजु, ६/४०)

दक्षिणे-ओं सोमाय नमः सोममावाडयामि-इति सोममावाड्य पूर्वोक्त रीत्या समर्थयेत् ॥ ११२ ॥

भूरसि भूमिरस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य धर्त्री ।

पृथिवी यश्च पृथिवी दृड पृथिवी मा हिंसीः ॥ (यजु, १३/१८)

निरृति कोऽो-ओं धरण्यै नमः धरणीमावाडयामि-इति धरणीमावाड्य सर्वोपचारैः पूजयेत् ॥ ११३ ॥

मरुतो यस्य डि क्षये पाथा दिवो विमडसः ।

स सुगोपातमो जनः ॥ (यजु, ८/३१)

पश्चिमे-ओं अनिलाय नमः अनिलमावाडयामि-इत्यनिलमावाड्य सम्यगर्थयेत् ॥ ११४ ॥

अग्निदूतं पुरो दधे डव्यवाडमुपब्रुवे ।

देवान् आसादयादिल ॥ (यजु, २२/१७)

ॐ प्रत्यूषाय नमः प्रत्यूषमावाडयामि-इत्युत्तरे प्रत्यूषमावाड्य सर्वोपचारैः समर्थयेत् ॥ ११६ ॥

वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वा सञ्जानाथां धावापृथिवी मित्रावरुणौ त्वा वृष्टयावताम् ।

व्यन्तु वयोक्तं रिडाणा मरुतां पृषतीर्गश्च पृश्निर्भूत्वा दिवं गश्च ततोऽनोवृष्टिमावड ।

यक्षुष्पा अग्नेऽसि यक्षुर्म पाडि ॥ (यजु, २/१६)

ईशान कोऽो-ओं प्रभाताय नमः प्रभातमावाडयामि-इति प्रभातमावाड्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥

११७ ॥

ततः कृष्णार्ध शोभासु पूर्वादि ङमेला अष्टकुल नागान् पूजयेत् । तद्यथा-

तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रुपं कृणुते धोरुपस्थे ।

अनन्त मन्द्युशदस्य पाजः कृष्टणमन्ध्ररितः सं भरन्ति ॥ (यजु, ३३/३८)

पूर्वो-ओं अनन्ताय नमः अनन्तमावाडयामि-इत्यनन्तमावाड्य सर्वोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ ११८ ॥

नमोऽस्तु सर्पेभ्यो ये के य पृथिवीमनु ।

ये अन्तरिक्षे ये द्रवि तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः ॥ (यजु, १३/६)

आग्नेय कोशे-ओं वासुक्ये नमः वासुकिमावाडयामि-एति वासुकिमावाड्य पूर्वोक्त रीत्या समर्थयेत् ॥ १९८ ॥

नमस्तक्ष्मभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कमरिभ्यश्च वो नमो । नमो निषादेभ्यः पुञ्जिष्ठेभ्यश्च वो नमो
नमः श्वनिभ्यो मृगयुभ्यश्च वो नमः । (यजु, १६/२७)

दक्षिणे-तक्षकाय नमः तक्षकमावाडयामि-एति तक्षकमावाड्य सर्वोपचारैः समर्थयेत् ॥ १२० ॥

पुरुष मृगश्वन्द्रमसो गोधा कालका दार्वा घाटस्ते वनस्पतीनां कृक्वाकुः सावित्रो ऽंसो वातस्य नाडो मकरः
कुलीपयस्तेऽङ्गुपारस्य छ्रियै शल्यकः ॥ (यजु, २४/३५)

नैरृति कोशे-ओं कुलीराय नमः कुलीरमावाडयामि-एति कुलीरमावाड्य पूजोपचारैः समर्थयेत् ॥ १२१ ॥

एन्द्रस्य रुपमृषभो बलाय कर्णाभ्यां श्रोत्रममृतं त्रडाभ्याम् ।

यवा न बडिर्भुवि केसराणि कर्कन्धु जङ्गे मधु सारधम्मुभात् ॥ (यजु, १८/८१)

पश्चिमे-ओं कर्कोटाय नमः कर्कोटमावाडयामि-एति कर्कोटमावाड्य षोडशोपचारैः समर्थयेत् ॥ १२२ ॥

प्रतिश्रुत्काया अर्तनं घोषाय भषमन्ताय बडुवादिनमनन्ताय मूकं शब्दायाऽम्बराघातं मडसे वीणावाहं कोशाय
तृनवधमवस्पराय शङ्भध्मं वनपमन्यतोरायय दायपम् ॥ (यजु, ३०/१८)

वायु कोशे-ओं शङ्भपालाय नमः शङ्भपालमावाडयामि-एति शङ्भपालमावाड्य पूर्वोक्त रीत्या समर्थयेत् ॥
१२३ ॥

प्राणाय स्वाडाऽपानाय स्वाडा व्यानाय स्वाडा ।

अम्भे अम्भिकेऽम्भालिके न मा नयति कश्चन ।

ससत्यश्चकः सुभद्रिकां काम्पील वासिनीम् ॥ (यजु, २३/१८)

उत्तरे-ओं कम्बलाय नमः कम्बलमावाडयामि-एति कम्बलमावाड्य सर्वोपचारैः सम्पूजयेत् ॥ १२४ ॥

यूपभ्रस्का उत ते यूपवाडाश्चषालं ये अश्वयूपाय तक्षति ।

य यार्धते पयनं सम्भरन्त्युतो तेषामभिगूर्तिर्न एवतु ॥ (यजु, २५/२८)

ईशान कोशे-ओं अश्वतराय नमः अश्वतरमावाडयामि-एत्यश्वतरमावाड्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥
१२५ ॥

आग्नेय प्रभृतिषु यतुष्कोशेषु यतुर्व्यूडान् पूजयेत् । तद्यथा-

भायै दार्वाडारं प्रभाया अग्नेयं ब्रह्मस्य विष्टपायाभिषेक्तारं वर्षिष्ठाय नाकाय परिवेष्टितारं देवलोकाय पेशितारं
मनुष्य लोकाय प्रकारितारं सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपसेक्तारमव ऋत्यै वधायोपमन्थितारं मेघाय वासः पल्यूली प्रकामाय
रजयित्रीम् ॥ (यजु, ३०/१२)

ॐ वासुदेवाय परमेष्ठ्यात्मने नमः वासुदेवमावाडयामि-एत्याग्नेयां वासुदेवमावाड्य सर्वोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत्
॥ १२६ ॥

कार्षिणसि समुद्रस्य त्वा क्षित्या उन्नयामि ।

समापो अद्भिरगमत समोषधीभिरोषधीः ॥ (यजु, ६/२८)

ॐ सङ्कर्षणाय पुरुषात्मने नमः सङ्कर्षणमावाड्यामि-एति नैरृत्यां सङ्कर्षणमावाड्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य
प्रणमेत् ॥ १२७ ॥

मित्रस्य यर्षणी धृतोऽवो देवस्य सानसि ।

धुम्नं यित्रश्रवस्तमम् ॥ (यजु, ११/६२)

ॐ प्रधुम्नाय विश्वात्मने नमः प्रधुम्नमावाड्यामि-एति वायव्यां प्रधुम्नमावाड्य सर्वाप्यारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥
१२८ ॥

ऋतं सत्यमृतं सत्यमग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद् भरामः ।

ओषधयं प्रतिमोदध्वमग्निमेतं शिवमायन्तमभ्यत्र युष्माः ।

व्यस्यन् विश्वा अनिरा अमीवा निधीदन्नो अप दुर्मतिं जडि ॥ (यजु, ११/४७)

ॐ अनिरुद्धाय निवृत्यात्मने नमः अनिरुद्धमावाड्यामि-एतीशान्यां अनिरुद्धमावाड्य षोडशोपचारैः सम्पूज्य
प्रणमेत् ॥ १२९ ॥

भाड्य परिधिषु सत्त्वादि गुण त्रय सम्भूतान् पूजयेत् । तद्यथा-

त्रिदिवः पृथिवीमेष अेतां वि चक्रमे शतर्यसं मडित्वा ।

प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान् त्वेषं ड्यस्य स्थविरस्य नाम ॥

(ऋङ्, ७/१००/३, तैत्तिरीय ब्राह्मण, २/४/३/५)

भाड्य शुक्ल परिधौ-ओं सत्त्वगुणसम्भूतेभ्यो नमः सत्त्वगुणसम्भूतान्यावाड्यामि-एति सत्त्वगुणसम्भूतान्यावाड्य
षोडशोपचारैः सम्पूज्य प्रणमेत् ॥ १३० ॥

डिरण्यगर्भः समवर्तताग्ने भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।

स दाधार पृथिवीं धामुतेमाँ इस्मै देवाय डविषा विधेम ॥

(ऋङ्, १०/१२१/१, अथर्व, ४/२/७, यजु, १३/४, २३/१, २५/१०, तैत्तिरीय संडिता, ४/१/८/३)

भाड्यारुण परिधौ-ओं रजोगुणसम्भूतेभ्यो नमः रजोगुणसम्भूतान्यावाड्यामि-एति रजोगुणसम्भूतान्यावाड्य
सर्वाप्यारैः समर्थयेत् ॥ १३१ ॥

असङ्ख्याता सडस्राणि ये रुद्रा अधि भूम्याम् ।

तेषां सडस्र योजनेऽव धन्वनि तन्मसि ॥ (यजु, १६/५४)

भाड्य इषण परिधौ-ओं तमोगुण सम्भूतेभ्यो नमः तमोगुण सम्भूतमावाड्यामि-एति तमोगुण सम्भूतमावाड्य
षोडशोपचारैः सम्पूजयेत् ॥ १३२ ॥

अेवं यकाञ्च माडले देवानावाख्य संस्थाय्य सम्पूजयेत् ।
नमोऽस्मदायार्थ परम्पराभ्यो नमो नमो भागवतब्रजेभ्यः ।
नमो नमोऽनन्तमुभामरेभ्यो नमः, श्रियै श्रीपतये नमोऽस्तु ।
एति श्रीमद्वेदमार्ग प्रतिष्ठापनायार्थ वेदान्त-प्रवर्तकायार्थ श्रीमत् परमहंस परिव्राजकायार्थ सत्सम्प्रदायायार्थ
जगद्गुरु भगवदनन्त-पादीय श्रीमद्विष्वक्सेनायार्थ स्वामिना (त्रिदण्डी स्वामीति प्यातः)सङ्कलितः यकाञ्च
माडले देवता पूजा विधिः ।

Compiled, encoded, and proofread by Arun Kumar Upadhyay

—
Shri Jagannatha Vaidika Puja Paddhati
pdf was typeset on July 13, 2024
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

